

juni 2011

SamenKerk ⁵

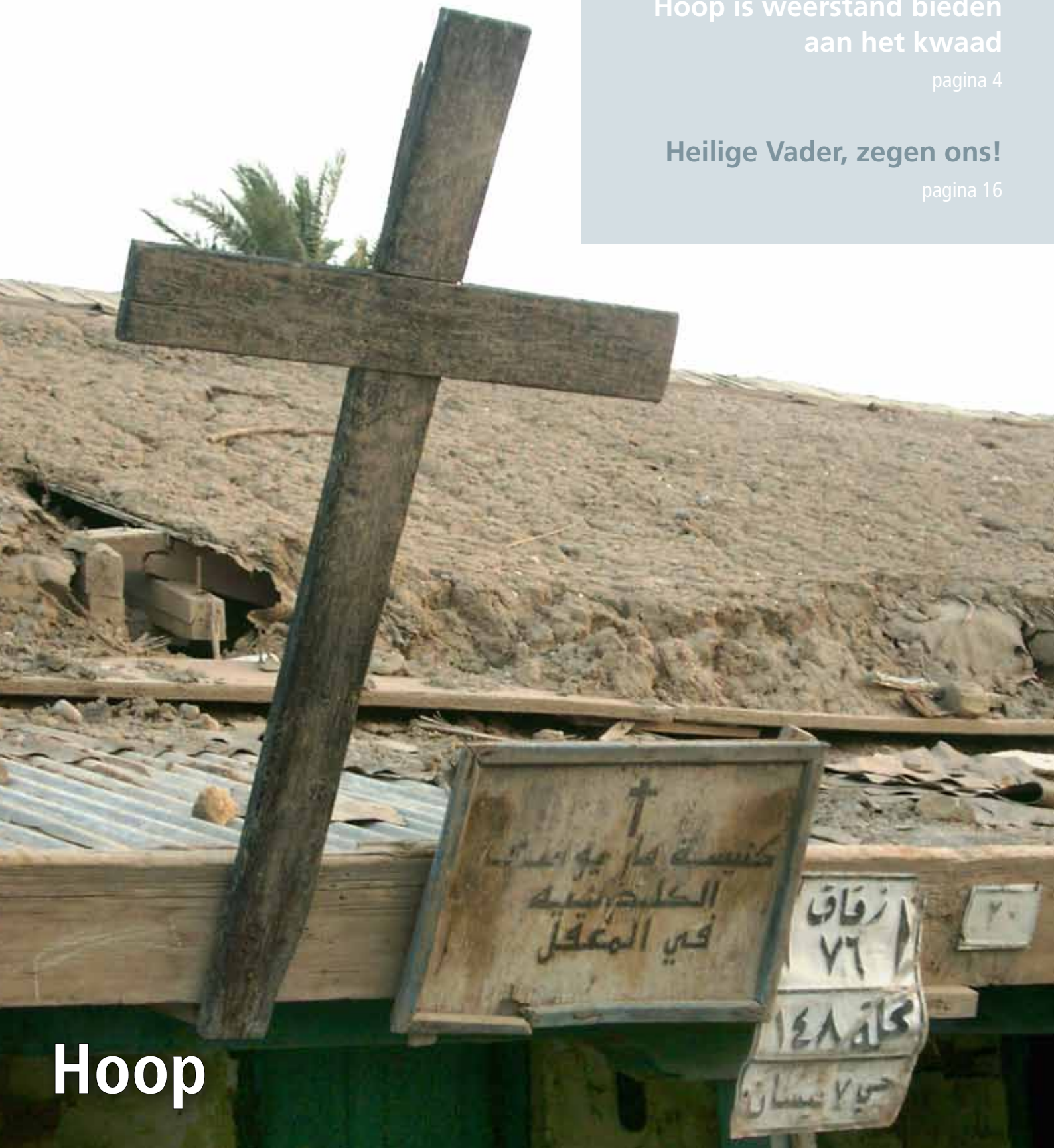
Uitgave van het Bisdom Haarlem - Amsterdam

**Christenen in Irak:
Hoop is weerstand bieden
aan het kwaad**

pagina 4

Heilige Vader, zegen ons!

pagina 16

Hoop

In dit nummer

Van de redactie	3
Christenen in Irak: Hoop is weerstand bieden aan het kwaad	4
Srebrenicza	8
Centrum La Vie:	
De mens worden die je oorspronkelijk bedoeld was	10
Vermeldenswaard	13
Een wakkere honderdjarige	14
Heilige Vader, zegen ons!	16
Van Onderop	18
Adventsactie: Kleine projecten maken groot verschil	20
'n Beetje Crypto	22
Onbekende geschiedenis	23
Theologiestudie en kerkelijke vorming aan De Tiltenberg	24
Een in drie-en, drie is een!	26
Vermeldenswaard	29
Voetballen met Tutsi's en Hutu's	30
Pre-catechese of eerste verkondiging en catechese?	32
Jongerenpagina	34
Kroniek en agenda	35
Vermeldenswaard	36
Wordt het nog wat met de bijbel?	37
Geboekt	38
Personalia	39
Wereldjongerendagen	40

Colofon

Samen Kerk is het informatieblad binnen het Bisdom Haarlem - Amsterdam en verschijnt tienmaal per jaar nummer 5 jaargang nr. 36

Verantwoordelijke redactie:
Margot de Zeeuw,
Wim Peeters, hoofdredacteur

Redactieadres:
Samen Kerk
Postbus 1053,
2001 BB Haarlem
Telefoon: (023) 511 26 60
Faxnummer: (023) 511 26 59
Giro 43509
E-mail: pvermeer@bisdomhaarlem-amsterdam.nl
Internet: www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl

Medewerkers:
Marcel Poorthuis (Parels uit de Schattengrot)
Ko Schuurmans (Bijbel en liturgie)
Hein-Jan van Ogtrop (Kerkengek)
Floor Twisk (Onbekende Geschiedenis)

Stefan en Lisette van Aken (Huwelijk en Gezin)
Eleonora Hoekstra-Ros (Van Onderop)
Evert Veldman (Wereldwijd)
Beate Gloudemans (Wereldjongerendagen)
Mirjam Spruit - Borst (Jongerenpagina en Catechese)

Abonnementsprijs:
€ 27,00 per jaar; buitenland: € 33,50 per jaar
Abonnementenadministratie: (023) 511 26 40

Advertenties:
ACTA Uitgeversorganisatie
Postbus 7160
6050 AD Maasbracht
Telefoon: (0475) 463 465
E-mail: info@actauitgevers.nl

Vormgeving/technische realisatie:
Novente vormgevers, Barneveld

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming worden overgenomen. Van sommige teksten en illustraties is de herkomst niet te achterhalen. Verantwoordelijken kunnen reageren via bovenstaand adres.

“Een heel klein meisje van niks”

Wat deden de leerlingen, in die dagen na de Hemelvaart van Jezus? Ze bleven bijeen, wachtend en biddend, in de zekerheid dat Hij hen zou helpen, op welke wijze, dat wisten ze niet. Ze waren er echter zeker van dat die hulp zou komen: die zekerheid was gebaseerd op hun ervaring met Jezus, toen Hij nog bij hen was. Dat is hoop, christelijke hoop: zekerheid voor de toekomst, op grond van ervaring in het nu. Vandaar dat dit Pinksternummer in het bijzonder gewijd is aan de hoop. In de befaamde woorden van Charles Péguy:

“Wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven dat het morgen allemaal omslaat.
Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren
maar met voorzichtige gebaren
in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer
wankelt en dreigt neer te slaan
maar altijd weer weet op te staan,
en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.
Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand,
die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand,
zegt God, ik zeg:
het is dat kleine meisje hoop
dat al wat tussen mensen leeft
hun heen en weer geloop
licht en richting geeft.
Want het is dat kleine meisje hoop
– je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is –
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.”

De redactie wenst u een Zalig Pinksteren

Christenen in Irak: Hoop is weerstand bieden aan het kwaad

Voor de val van Saddam Hussein leefden er 1,4 miljoen christenen in Irak. De inval heeft de religieuze verhoudingen op scherp gezet. Christenen en christelijke kerken zijn doelwit van aanslagen en ontvoeringen. Sinds 2005, het jaar waarin Saddam Hussein werd verdreven, is het aantal christenen in Irak dramatisch teruggegaan tot zo'n 345.000 in 2010. Kerk in Nood België sprak naar aanleiding van een recent drama een aantal betrokkenen.

In een gesprek met de Belgische organisatie van Kerk in Nood verwonderde de Chaldeeuse aartsbisschop van Kirkoek, Mgr. Louis Sako zich nog over het sterke geloof van zijn gemeenschap ondanks het aanhoudende geweld, de intimidaties, ontvoeringen en moorden. *“In al die jaren is er één christen bij mij bekend die zich bekeerde tot de islam en dat ondanks de vele bedreigingen.”* Er komen wel regelmatig moslims vragen of ze zich mogen laten dopen. *“Maar dat mag ik niet omdat het niet toegestaan is. Godsdienstvrijheid in Irak is beperkt.”*

Een werkgroep van Kerk in Nood België is momenteel in Irak om zich een beeld te vormen van de situatie van de Kerk in het land. Sommige christenen uitte zich zeer somber over de interreligieuze dialoog met de moslims en vragen zich openlijk af of die wel vruchten kan dragen. Een priester zei na de recente moord op een christen: *“De moslims spreken wel voortdurend over het vreedzaam samenleven. Maar na een moord hoor je bij de moslim geestelijken alleen een oorverdovende stilte.”* Een andere priester voegt er nog aan toe: *“Als we met de moslims willen praten, komen ze enkel om te preken en gaan weer weg. Er is geen sprake van enige luisterbereidheid.”*

Zowel in Irak zelf als bij de diverse herdenkingsdiensten wereldwijd is opgeroepen tot gebed voor de Christenen in Irak. En ook werd hen een hart onder de riem gestoken om vooral toch te blijven in Irak. Zij die blijven hebben al een overwinning behaald op de terroristen. De Christenen in Irak zijn het licht dat de harten van alle Irakezen kan verlichten. Door Christenen te doden zal het licht niet uitgaan. Hun tranen zijn de olie die de lamp brandende houdt.

Mgr. Fouad Twal, Latijnse Patriarch van Jeruzalem:

“Hoop is het vermogen om God te zien midden in onze ellende. Hoop betekent dat we niet toegeven aan het kwaad, maar er juist tegen in opstand komen en er weerstand aan bieden.”

Getuigenissen

Tijdens de Avond van de Martelaren op 24 maart in Amsterdam, zijn verschillende getuigenissen voorgelezen. Daaronder twee uit Irak. De teksten zijn van Yvonne Koopman.

1 Autobom op een bus christelijke studenten in Mosul

“Daar lag ik, tussen de banken van de bus. Het duurde even voor ik besepte wat er was gebeurd. Ik probeerde me voorzichtig op te richten maar alles deed pijn. Ik voelde aan mijn achterhoofd en mijn hand zat meteen onder het bloed. Het was dus toch gebeurd. Nu waren wij zelf slachtoffer geworden van een aanslag.

Langzaam drong het gekreun en gehuil om mij heen tot mij door. Het was een ravage om me heen: glas, kapotte banken, tassen overal. En ik zag mensen over en onder elkaar liggen. Benen, armen en hoofden onder het bloed. Mijn vrienden en vriendinnen. Sommigen probeerden op te staan. Anderen durfden niet te bewegen. Ik zal die gezichten nooit meer vergeten: een mengeling van angst en wanhoop.

Ik wilde wel opstaan om ze te helpen, maar het lukte niet. Ik voelde me misselijk. Het werd wazig voor mijn ogen en ik zakte langzaam weg. Ik dacht: Dit is het. Als in een soort film zag ik berichten van de afgelopen tijd over vermoorde medechristenen voorbij trekken.

‘Jonge technicus ontvoerd en vermoord’, ‘Zakenman doodgeschoten voor zijn huis’, ‘Gekidnapte Christen na losgeld toch vermoord’, ‘Autobom doodt Christelijke verpleger’, ‘Reeks bommen in Christelijke huizen’.

Toen ik bijkwam, lag ik in een ziekenhuisbed. Ik leefde nog! Ik was natuurlijk hartstikke blij, maar zag meteen het beeld van de bus weer voor me. Hoe is het met de anderen? Mijn moeder zat naast mijn bed. Tranen van blijdschap biggelden over haar wangen: ze was zo dankbaar dat ik was bijgekomen. Ze troostte me en ze vertelde dat twee universiteitsbussen doelwit waren geweest van een aanslag met autobommen. Wij waren allemaal christelijke studenten. Er waren wel zo'n honderd gewonden. Een paar lagen nog in het ziekenhuis, zei mijn moeder. Eén man, een winkelier, was omgekomen.

Met wat medestudenten hadden we het over de bizarre toestanden hier. Onze universiteit werd al tijden in de gaten gehouden door extremistische islamitische groepen. Zij willen de jonge studenten bekeren. Ik had ook wel eens de foldertjes gezien met ‘Wij doden elke Irakese vrouw die geen sluier draagt of die westerse kleding draagt’.

Ik had ook wat tijd om te lezen. Het deed me goed dat de kerk voor ons opkwam. Onze jonge aartsbisschop Nona meldde dat steeds meer Christenen zich genoodzaakt zien de stad te verlaten. Hij noemde alle aanslagen een gewelddadig streven de Christenen te dwingen Mosul te verlaten. Nona zei dat hij namens de Kerk de autoriteiten in Mosul had gesmeekt om de veiligheidssituatie te verbeteren. Maar hij had te horen gekregen dat het niet mogelijk was de veiligheid van de Christenen te waarborgen. Het doet pijn als je dat leest.

Een jaar of vijf geleden waren wij juist naar Mosul in het noorden van Irak getrokken omdat het voor Christenen daar nog het veiligst zou zijn. Nou, dat is het al lang niet meer. Veel familieleden waren al gevlucht naar Syrië en Jordanië. Toen ik uit het ziekenhuis kwam, is ons gezin meteen vertrokken uit Mosul.” <

lees verder op pagina 6 >>

Christenen in Irak: Hoop is weerstand bieden aan het kwaad

vervolg van pagina 5 >>

De Syrische katholieke aartsbisschop van Mosoel, Mgr. Boutros Moshe

2 Gijzeldrama in de Syrisch-katholieke kathedraal in Bagdad

“Oday, neeeee ! Oday! Mijn broer lag ook op de grond, vlakbij me. Een van de terroristen liep naar hem toe en doorzeefde hem. Ik slikte een kreet van wanhoop in. Ik was stijf van doodsangst en durfde me geen millimeter te verroeren. Vlak daarna kwamen de soldaten de kerk binnen om aan de gijzelactie een einde te maken.

Ik ben Shahed Hanah Marzine en heb het gijzeldrama in de katholieke kathedraal in Bagdad overleefd. Het was afgrijselijk. Eigenlijk dachten we dat we zouden worden opgeblazen: de terroristen droegen allemaal bommen op hun lichaam. Het is een wonder van Jezus en moeder Maria dat wij nog mogen leven.

Zoals elke zondag gingen we naar de kerk. Opeens kwam er een groep gewapende mannen de kerk binnengestormd. Later hoorde ik dat ze met een autobom de beveiliging buiten hadden uitgeschakeld. We doken allemaal op de grond. De mannen begonnen in het wilde weg te schieten. Ze riepen dat wij de vijanden van God waren en allemaal in de hel zouden komen.

Bij het altaar pakten ze een klein jongetje van vier en ... slachtten hem gewoon af... De diaken wilde ingrijpen, maar ze schoten hem meteen dood. Ook onze priester Wassim liep op een van de mannen af en wilde overleggen. Hij kreeg de kans niet: ze schoten hem direct neer. Pater Thaar had de kinderen beschermd met zijn eigen lichaam en stond nu ook op. ‘Neem mij, laat de anderen gaan.’ Maar ook hij kreeg meteen een kogel door zijn hoofd.

Ineens begonnen ze weer om zich heen te schieten: op de mensen en ook op de kruisen en de beelden van Jezus en Maria. Daarna riepen ze heel hard Allah Akbar. Ze leken wel bezeten. Met mijn zus, mijn broer, zijn vrouw en hun zoontje Adam en al die anderen lagen we op de grond te wachten op de grote klap. Ik was verstijfd van angst. We durfden elkaar niet aan te kijken. Ik had geen idee hoeveel van onze vrienden al dood waren.

Mijn moeder was meteen aan het begin van de aanval van ons gescheiden geraakt. Ze was met nog wat gelovigen in de sacristie gevlucht. De mannen pakten handgranaten en gooiden er een paar naar binnen. Toen wist ik... mijn moeder is dood. Een oudere vrouw was in haar buik geschoten en vroeg of ze haar wilde doodschieten. Ze had zo'n pijn. ‘Nee, je moet juist pijn lijden.’

De terroristen eisten de vrijlating van een aantal gevangenen. Daarom hielden ze ons gegijzeld. Ze sleurden mij erbij, sloegen me en lieten mij door de telefoon met de politie spreken. Ik stond in een plas bloed van pater Thaar. Ze duwden een granaat in mijn

handen en ik moest zeggen dat ze niets met de gijzelaars hadden gedaan. Anders zouden ze me als een hond doodschieten. “We zullen jullie Christenen altijd blijven bestrijden”, beet eentje me toe, “tot de laatste dag van de aarde, omdat jullie Jezus op het kruis aanbidden.”

Al die tijd had ik Adam, mijn kleine neefje van drie horen roepen ‘Genoeg’ ‘Genoeg’. Soms was hij even stil, maar dan begon hij weer. ‘Genoeg’, ‘genoeg’. Oday, mijn broer was helemaal over hem heen gaan liggen zodat de terroristen hem niet zouden zien. Vlak voor de soldaten binnenvielen om ons te bevrijden, wees een van de terroristen naar Oday. Een ander stapte op hem af en doorzeefde hem met kogels. Ik heb Adam daarna niet meer gehoord...

Eigenlijk weet ik niet eens wat ik voel. Zoveel van ons zijn familieleden en vrienden kwijtgeraakt. Zoveel van ons wilden liever ter plekke dood omdat het te gruwelijk was om aan te zien. Bijna 50 mensen werden gedood en 100 raakten gewond. We kunnen niet meer. Onze lichamen en onze zielen zijn gewond geraakt.

De Irakese tak van Al-Qaeda heeft de aanslag opgeëist. In de weken erna gingen ze door met bomaanslagen op christelijke gezinnen in Bagdad. Ook bij vrienden van ons die de aanslag in de kerk hadden overleefd.

Heer, sta ons bij. Ze gaan net zolang door tot we allemaal dood zijn of zijn gevlucht uit Irak. We zijn zo bang.” <

Kerk in Nood

Het Midden-Oosten is de bakermat van het christendom. Vandaag wordt deze regio geteisterd door verschillende conflicten, waarbij christenen het hard te verduren hebben. Opdat zij in die chaos hun weg niet zouden verliezen, steunt Kerk in Nood verschillende projecten in het Midden-Oosten. Zie voor meer informatie de websites >> www.kerkinnood.nl en >> www.kerkinnood.be De informatie en getuigenissen op deze pagina's zijn afkomstig van de websites van Kerk in Nood België en Nederland. De foto's zijn ter beschikking gesteld door Kerk in Nood Nederland.

De aartsbisschop van Kirkook, Mgr. Louis Sako

Vluchtelingen...

Srebrenicza, een Nederlands trauma

Generaal Mladic is gepakt. Hopelijk komt er nu toch gerechtigheid voor de nabestaanden van de 7000 vermoorde Bosnische jongens en mannen. En voor onze eigen 'Dutchbatters'. Velen van hen worstelen nog dagelijks met de diepe trauma's uit dit drama. Enkeligen zijn eronder bezweken. In het oog van de wereld hebben zij het laten afweten. Het Duitse journaal vermeldde ook nu weer doodleuk: 'Nederlandse blauwhelmen moesten de enclave verdedigen, maar hebben het niet gedaan'. Dat is veel te kort door de bocht. Wat is er werkelijk gebeurd?

Bij een diner zat ik ooit naast een Franse generaal, die in die tijd deel uitmaakte van het Navo-opperbevel. Ik wist dat 'Dutchbat' bij de overval van de Serviërs luchtsteun had gevraagd, maar niet had gekregen. Daarom vroeg ik aan de generaal: "Waarom bent u ons niet te hulp gekomen en heeft u geen luchtsteun gegeven?" Hij antwoordde laconiek: "*It never was a protected area*". Men maakte onderscheid tussen *safe area's* en *protected area's*. Een *safe area* was een gebied dat men als veilig beschouwde, maar als het fout ging niet zou verdedigen. Een *protected area* was ook een gebied dat men als veilig beschouwde, maar waarbij men in geval van nood wél militair zou ingrijpen. De enclave van Srebrenicza was een *safe area*. Maar van al die spitsvondigheden wisten de Bosnische vluchtelingen niets. Met duizenden zochten ze toevlucht in de Nederlandse enclave, onder de bescherming van een paar honderd licht bewapende blauwhelmen, zonder mandaat om geweld te gebruiken en zonder Nato steun. Alle ingrediënten voor het komend drama waren daarmee compleet.

Naïef

De beleidsmakers in Nederland en de Nato dachten dat de Serviërs de UNO-aanwezigheid wel zouden respecteren. Dat deden ze dus niet. Met duizenden soldaten, tanks en zware wapens drongen ze de enclave binnen. En toen zaten niet alleen de vluchtelingen in de val, maar ook Dutchbat zelf. Mladic wist donders goed dat Srebrenicza was geclassificeerd als *safe area* en dat hij dus niets te vrezen had. In de beelden die dezer dagen op de televisie steeds weer langskomen, zie je dan ook hoe hij overste Karremans uitfoert, omdat de Nederlanders aanvankelijk wél hebben geschoten en weerstand geboden, terwijl ze dat officieel niet mochten. Ze hadden er onder deze voorwaarden nooit moeten zijn. De parlementaire onderzoekscommissie, die de Nederlandse missie naderhand heeft onderzocht, heeft deze dan ook als veel te naïef getypeerd. De regering Kok heeft daarop haar consequenties getrokken en is afgetreden.

Na de inval van de Serviërs kwam het drama in z'n tweede fase. De enclave raakte overvol. Er dreigden epidemieën uit te breken. Mladic kondigde aan dat hij de vrouwen en kinderen zou laten wegbrengen naar veiliger gebied. De Nederlandse militairen waren ongelukkig met de scheiding van de mannen van hun vrouwen en kinderen, maar konden er niets tegen doen en hadden ook weinig alternatief. Het besef dat dit de prélude vormde voor een ongekende moordpartij kwam nog niet bij hen op. Misschien hebben sommigen een onbestemd gevoel gehad. Ze bevonden zich in een duivels dilemma. Op de filmbeelden zie je het aan hun 'lichaamstaal'.

Ze willen iets doen, maar weten niet wat en hoe. Voor deze situatie was er geen draaiboek. De vrouwen en kinderen liepen overigens geen gevaar. Het net begon zich te sluiten om de mannen en jongens. En daarmee kwam het drama in z'n derde en beslissende fase: De Nederlanders trokken weg.

In het licht van wat we nu weten zijn de televisiebeelden wel zeer gênant. Het afscheid met de cadeau's voor thuis. Het proosten op de goede afloop. En dan het spottend uitwuiwen van de Nederlanders door Mladic en z'n mannen. Als Nederland al iets te verwijten valt, dan is het niet dat ze de enclave niet hebben verdedigd. Dat was militair onmogelijk, en daarvoor was ook geen mandaat. Ook niet dat ze de scheiding van de mannen en vrouwen moesten laten gebeuren. In het dilemma van toen was dat verdedigbaar. Maar dat ze daarna zijn weggegaan en de mannen en jongens hebben achtergelaten in de handen van Mladic, dat had zo niet gemogen. Ook hier wreekt zich een te grote naïviteit. De beleidsmakers bij de NAVO en in Nederland geloofden de toezeggingen van Mladic dat de mannen en jongens goed zouden worden behandeld en alleen zouden worden gecontroleerd op eventuele militaire betrokkenheid, en gaven het bevel voor de aftocht. Achteraf gezien had er tenminste een groep moeten achterblijven om te zien of de garanties ook zouden worden nagekomen. Waarschijnlijk zou Mladic ook dan wel een manier gevonden hebben om de mannen en jongens af te voeren en te doden, maar dan zou tenminste alles zijn gedaan.

Medeverantwoordelijk

Nu zweeft om de 'Dutchbatters' nog steeds een sfeer van lafheid. Geheel ten onrechte. Je kunt alleen heldhaftig optreden in een glasheldere situatie. Als de Servische soldaten zich voor de ogen van onze militairen hadden vergrepen aan de vluchtelingen, dan heb ik geen spoor van twijfel dat onze jongens zich er met gevaar voor eigen leven tussen hadden geworpen. Maar als de situatie totaal verward is, je geen geweld mag gebruiken en bovendien de verzekering krijgt dat er goede afspraken zijn gemaakt, dan is elk fundament voor heldhaftig optreden onder je weggeslagen. Maar als je dan later thuis bent, en inmiddels weet wat er met de 7000 jongens en mannen gebeurd is, dan wordt de herinnering een welhaast ondragelijke last. Dan cirkelen de

gedachten alleen nog maar om 'hadden we maar dit... of dat...', en neemt een mens een schuld op zich, die hij feitelijk niet heeft.

De beleidsmakers in Nederland en bij de Nato zullen met dezelfde vragen worstelen. Dit drama hebben ook zij niet voorzien. Wel heeft een te naïeve beoordeling dramatische gevolgen gehad. Dit geeft een medeverantwoordelijkheid, maar verantwoordelijkheid is iets anders dan schuld. Als een piloot in een moeilijke situatie een verkeerde inschatting maakt en het vliegtuig stort neer, dan is hij verantwoordelijk voor de dood van de passagiers, maar schuldig is hij alleen aan de verkeerde inschatting. Ik denk dat het goed zou zijn voor de gemoedsrust van de nabestaanden en voor de integriteit van Nederland als de regering een medeverantwoordelijkheid erkent en excuses aanbiedt voor de verkeerde beoordeling van de situatie die tot dit drama heeft geleid. Er is niets oneervols aan om toe te geven dat er fouten zijn gemaakt en men te naïef is geweest. Het zou ook het hele optreden van 'Dutchbat' ter plaatse voor het eerst in een juist perspectief plaatsen en in die zin een rehabilitatie voor onze militairen betekenen, in de ogen van de internationale gemeenschap... en van henzelf. <

+ Mgr. Dr. Jozef M. Punt
Bisschop van Haarlem-Amsterdam

Centrum La Vie: De mens worden die je oorspronkelijk bedoeld was

In Zeewolde trekt Centrum La Vie steeds meer mensen: er vinden inmiddels zo'n honderd consulten per maand plaats. Het is een rooms-katholiek centrum dat is gebaseerd op de missie van Elizabeth Duet. Maar wat is die missie en wat gebeurt er precies? Margot de Zeeuw ging voor Samen Kerk op bezoek en werd er door het voltallige team gastvrij ontvangen. Hier een poging om het onzegbare toch in woorden te vatten...

“Dat doet een dame niet!” Het was een gevleugelde uitdrukking van mijn moeder vroeger, als ik met vieze en kapotte knieën thuis kwam. Zij had dat vroeger van haar moeder ook te horen gekregen en misschien had mijn oma het wel weer van haar moeder. Maar ben ik wel een dame? Heeft God mij inderdaad bedoeld met

nette knieën, broeken zonder gaten en damesachtig wandelend met een parasolletje? Of werd Hij juist blij van een onbevangen kind dat in bomen klimt zonder zich af te vragen of dat ‘hoort’?

Trauma's

Hoe vrij zijn we, als onze ideeën en opvattingen over wat hoort en wat goed is, zo door anderen wordt bepaald? Door ‘de bladen’ bijvoorbeeld, door onze familie, vrienden, collega's en door de generaties voor ons? Leven we niet steeds opnieuw onze eigen trauma's? Wie zijn we eigenlijk zelf? In Centrum La Vie is er aandacht voor deze vragen. Wie het gevoel heeft vast te lopen in het leven en zich afvraagt wat hij (of 'zij' natuurlijk) zelf ten diepste wil, kan terecht bij het team rondom Elizabeth Duet. Daar worden als het ware schil voor schil alle van buitenaf opgelegde denkbeelden afgepeld. Rolanda Bijkerk en Maria Feitz begeleiden de cliënten van La Vie, maar hebben zelf ook het hele proces doorlopen. Maria: “Ik had in de loop der jaren allerlei beelden van mezelf opgebouwd, van hoe ik moest zijn. Die waren gebaseerd op het feminisme, maar ook op de new age-beweging. Zo ging ik bijvoorbeeld oprecht denken dat ik assertief moest zijn en mezelf moest ontplooien en transformeren. “Uiteindelijk liep Maria vast. Ze hoorde over Elizabeth en zocht haar hulp: “Mijn eigenheid en mijn geloof zijn vrijgekomen door de kracht die Elizabeth is gegeven.”

Maria bedoelt daarmee dat de opgelegde ideeën die ze zich in de loop der jaren had toegeëigend, stap voor stap zijn gaan wijken in de contacten met Elizabeth: “Ik ben daardoor meer geworden zoals God mij heeft bedoeld. Zo was er nooit ruimte in mij voor het geloof, maar dat is nu helemaal vrij gekomen.” “En dat,” voegt Elizabeth toe, “is Verlossing.”

Verrijzing als nieuwe mens

Op de website van La Vie staat het aldus: Het gaat erom dat de mensen hun geestkracht terugvinden en leren leven zoals zij als mens bedoeld zijn, met grotere aanvaarding van de eigen mogelijkheden en beperkingen. “De wortel van oorzaak en gevolg wordt losgemaakt,” legt Elizabeth uit. “De kracht van de Heilige Geest gaat naar het diepste van wie je bent en breekt als het ware de erfenis weg. Je houdt dan alleen nog jezelf over. Als je bijvoorbeeld driftig bent - en het is iets wat in je familie wordt overgedragen van generatie op generatie - dan houd je uiteindelijk alleen nog je eigen drift over en niet meer die van je voorouders. Deze eigen emotie wordt naar het hart gebracht, door de kracht van de Heilige Geest, door de handen van Elizabeth heen, zodat het een vruchtbare kracht kan worden, hij wordt ten goede gekeerd.”

Ook tijdens de (voor)gesprekken met Rolanda en Maria werkt de Heilige Geest al door bepaalde ideeën en gevoelens vrij te maken. In feite is dit een verrijzing of verlossing zegt Elizabeth: “Je geschiedenis drukte op je, maar die is bij de wortel verwijderd door de kracht van de Heilige Geest. Die geschiedenis is daarmee volbracht en hoef je niet meer opnieuw te leven. Je wordt tijdens het genezingsproces eigenlijk losgemaakt van alle invloeden van de wereld en op jezelf teruggezet. Van daaruit word je weer aan de wereld teruggegeven, als nieuwe mens.”

Geloof en ongeloof

Anna van Montfrans woont samen met Elizabeth en echtgenoot Jan van Montfrans in La Vie. Ze werkt nauw met Elizabeth samen en heeft ook zelf mogen ervaren hoe de Heilige Geest via Elizabeth werkt. Het geeft haar hoop en vertrouwen voor de mensheid: “Als ik naar mijzelf kijk, hoever ik was afgedwaald van mijn zelf en daardoor ook van Christus, en waar ik nu mag zijn, dan is er absoluut hoop. Door de begeleiding kon ik bij mezelf ontdekken hoe ik mezelf allerlei maniertjes had aangeleerd om te “over” leven, in plaats van te leven en ik merkte hoe het in mij steeds leger werd.” Ook Anna hervond in dit proces haar geloof: “In mij zat een grote

Elizabeth Duet: “De Heilige Geest maakt je tijdens het genezingsproces los van alle invloeden van de wereld en zet je op jezelf terug. Van daaruit word je weer aan de wereld teruggegeven, als nieuwe mens.”

plek van ongeloof, van ‘het kan toch allemaal niet waar zijn?’ Zelfs na alles wat er aan mij heeft mogen gebeuren, bleef die plek dit zeggen. Aanvankelijk onhoorbaar, maar gaandeweg steeds duidelijker. Dankzij de begeleiding en de kracht van de Heilige Geest uit de handen van Elizabeth, mocht deze plek, nog niet zo heel lang geleden, aan het licht komen en verlost worden. Dat had zonder deze missie nooit gekund.”

Bijzonder is dat vrijwel het hele team, inclusief Elizabeth, niet katholiek was, maar door het hele proces de weg heeft gevonden naar de Katholieke Kerk. Waarmee overigens geenszins gezegd is dat het team bewust probeert mensen te bekeren. Van de mensen die komen, wordt wel respect verwacht voor het geloofsleven van het team, maar ze zijn volkomen vrij het geloof te laten voor wat het is. Het Allerheiligste bevindt zich in de kapel van La Vie, er zijn regelmatig Eucharistievieringen >>

>> en Aanbidding en dat is voor Elizabeth essentieel: “Zonder dat zouden we ons werk niet kunnen doen. We merken dat de kracht groeit naarmate wij meer in de Kerk groeien. Er wordt op dit moment gewerkt aan een decreet waarin wordt vastgelegd dat we deel uitmaken van de Rooms-Katholieke Kerk. Daarmee wordt officieel bekrachtigd dat wat hier gebeurt, het werk is van de Heilige Geest.” <

Margot de Zeeuw

Het verhaal van Elizabeth Duet

De levensgeschiedenis van Elizabeth Duet is bijzonder en bijzonder is ook de missie die zij kreeg toebedeeld én heeft aanvaard, namelijk het brengen van de Heilige Geest bij de mensen. Op de website van La Vie vindt u een uitgebreidere versie van het verhaal, hier stippen we enkele belangrijke mijlpalen aan. Al van jongs af aan waren God en Jezus voor Elizabeth belangrijk: ze besprak al haar vragen en problemen met Hen en voelde de nabijheid van God heel sterk. Na een moeilijk huwelijk en een echtscheiding, komt Elizabeth alleen te staan. In 1997 verschijnt Maria aan haar en dat betekende een grote ommekeer: Elizabeth realiseert zich dat de manier waarop zij van binnen leeft, nu ook buiten haar is en deelneemt aan het leven van alledag. Maria vraagt haar naar Lourdes te gaan, naar de baden en dan wordt haar gezegd dat zij de Heilige Geest bij de mensen mag brengen. Dankzij de kracht van de Heilige Geest, die werkt via haar handen, is

Elizabeth in staat grote innerlijke veranderingen teweeg te brengen bij mensen, veranderingen die dieper gaan dan een psycholoog of psychiater kan bewerkstelligen, maar wel met veel respect voor de psycholoog of psychiater.

Meer informatie

Wie meer wil weten over centrum La Vie, kan kijken op de website: www.laviezeewolde.nl of bellen met 036 52 36 089. De hulp bestaat uit gesprekken met een van de twee begeleidsters. In die gesprekken wordt de aard van de problemen blootgelegd. Aansluitend volgt een gesprek met Elizabeth en geeft Elizabeth de kracht van de Heilige Geest door, door middel van haar handen. Zij raakt de mensen niet aan.

Het voltallige team van La Vie, met van links naar rechts: Maria Feitz, Rolanda Bijkerk, Elizabeth Duet, Cecilia van der Mede, Anna en Jan van Montfrans

> 1. Voettocht van La Verna naar Assisi, 23 september - 8 oktober 2011

De Franciscaanse Beweging organiseert een voettocht van Assisi naar Rome. Het begin van de tocht is in Chiusi delle Verna, gelegen aan de voet van de berg La Verna. Van daaruit wordt gelopen naar diverse franciscaanse plekken, zoals Monte Casale, Gubbio en Assisi. Het is een pelgrimstocht die door de Apenijnen van La Verna naar Assisi leidt, waar men vier dagen verblijft. Deelname vraagt een goede conditie teneinde met rugzak 6-7 uur per dag door de bergen te kunnen trekken. De kosten zijn € 650,-, half pension, excl. heen- en terugreis. Begeleiding: Hélène Bontjer. Voor meer informatie: Marie-Claire Willemsen, telefoon 073 6131340. >

> 2. Muziek & Mystiek in Nicolaaskerk

Van 11 tot en met 26 juni is er in de Nicolaaskerk in Amsterdam (tegenover het Centraal Station) een festival met muziek en beeldende kunst. Op 13 en 18 juni zijn er klassieke concerten, met muziek van onder anderen Messiaen en Purcell. Tegelijkertijd is een tentoonstelling te zien van beeldend kunstenaar Willem Claassen, geïnspireerd op het leven, lijden, de dood en verrijzenis van Jezus. De concerten zijn gratis toegankelijk, wel graag vooraf reserveren via >> secretariaat@nicolaas-parochie.nl of telefoon 020 624 87 49. >

> 3. Kerkennacht

In de nacht van 24 op 25 juni gaan in het hele land de deuren open van kerken, kapellen en kathedralen. Kerken laten zien hoe ze betrokken zijn op omwonenden, wat hun inzet is voor de stad en wat de waarde is van hun aanwezigheid. In een gevarieerd programma, gevuld met zang en dans, interreligieuze ontmoeting, cultuur en debat, komt de toegevoegde waarde aan het licht. Tijdens de Kerkennacht treden de bewoners van de gebedshuizen naar buiten en komen wijkbewoners naar binnen, vinden er onverwachte ontmoetingen plaats, worden mensen aan elkaar verbonden. In de volgende steden vindt dit jaar in ieder geval een kerkennacht plaats: Amersfoort, Amsterdam, Breda, Den

Haag, Den Helder, Duiven, Gouda, Haarlem, Leeuwarden, Nijmegen, Rotterdam, Utrecht en Veenendaal. Mogelijk sluiten andere steden zich nog bij deze rij aan. Voor meer informatie: >> www.kerkennacht.nl >

> 4. 1^e Pinksterdag – Gebedsdag Vrouwe van alle Volkeren

Evenals vorig jaar vindt in de Beurs van Berlage te Amsterdam op Pinksterzondag, 12 juni, een gebedsdag plaats ter ere van de Vrouwe van alle Volkeren. Opvallende gast en hoofdspreker tijdens de dag is Prof. Dr. Richard L. Russell, uit de Verenigde Staten. Zijn lezing heeft als titel: “Wat zeggen de boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren over Vrede en Veiligheid?”. De spreker is 17 jaar werkzaam geweest voor de CIA als politiek-militaire analist, met bijzondere aandacht voor veiligheidsvraagstukken in het Midden-Oosten en Europa. Hij is nu professor in zaken van nationale veiligheid aan het met de National Defense verbonden centrum voor het nabije Oosten en Zuid-Azië. Ook is hij adjunct professor veiligheidsstudies aan de Georgetown University in Washington D.C. Daarnaast zijn er bijdragen van o.a. mgr. Ramon C. Arguelles, aartsbisschop van Lipa op de Filippijnen, van de Filippijnse gemeenschap in Nederland en zal er een voorvertoning zijn van een documentaire die de Vrouwe van alle Volkeren voor een breed publiek toegankelijk wil maken. De pontificale hoogmis van Pinksteren met de bisschop van Haarlem-Amsterdam Mgr. Dr. J.M. Punt als hoofdclebrant begint om 18.00 uur en zal ook te volgen zijn via Radio Maria. De dag begint om 13.00 uur. Voor meer informatie zie >> www.devrouvevanallevolkeren.nl >

De toren van de middel-
eeuwse Pancratius.

Het veelhoekige noordtransept.

Een wakkere honderdjarige

De bedoeling van deze serie artikelen is aandacht te besteden aan de verbeelding van de Bijbel (met name van het Oude Testament) in de kerkelijke architectuur. We behandelden al menige kerk in binnen- en buitenland. Ook in ons eigen bisdom zijn interessante kerken: de uwe? Is er ooit een boekje over verschenen? We zijn geïnteresseerd. We kregen een reactie uit Castricum, waar men zich voorbereidt op de viering van het 100-jarig bestaan van de kerk.

De (pas) 100 jarige Pancratius.

Castricum is ontstaan als geestnederzetting op een strandwal aan de duinrand. De oudste namen van deze plaats zijn Castrichem (tiende eeuw) en Kasterchem (1083). Beide namen duiden op een 'hem' (woonplaats) bij een 'castrum' (legerplaats). Een mogelijke verwijzing naar een koningsgoed niet ver van Velsen, dat door Karel Martel aan Willibrord gegeven was.

Er ontwikkelde zich een parochie onder plaatselijke adellijke invloed, die een beetje los stond van Utrecht en Egmond.

De oude kerk met romaanse resten en een gotische toren was oorspronkelijk gewijd aan St. Pancratius, die is geboren in Phrygië in 290 en als 14 jarige in Rome werd vermoord. Pancratius is een van de 'ijsheiligen', zijn feestdag is op 11 mei. Het schip is deels romaans; de toren uit het begin van de 15e eeuw stond eerst los. Rond 1500 werd het koor gebouwd en het schip met een travee verlengd tot aan de toren. Er is in de kerk nog een oud priestergraf uit 1512 en een doopvont uit 1590. Van later datum is een kabinetorgel van Christiaan Müller uit 1740, een soort kleinkind van het grote Müllerorgel uit de Haarlemse oude Bavo. De reformatie kwam hier via de Latijnse scholen eerst in een tolerante variant binnen, maar later werd

men strenger in de leer. Pastoor Johannes Pietersz., zoon van de koster van Heemskerk, was de nieuwe leer toegedaan en had aanvankelijk weinig (maar wel belangrijke) toehoorders: de zonen van Jan van Egmond die zich als actieve Oranjegezinden ontwikkelden. Met de pastoor waren ze toen Alva weer kwam oprukken naar Embden gevlucht. Toen de kust weer veilig was, keerden ze terug.

De katholieke Pancratiuskerk

De jarige katholieke Pancratiuskerk staat naast de plek waar een ouder rooms kerkje stond. Het dateerde uit 1858 en was gebouwd in 'rondbogenstijl' door architect Van Zoelen. Gestucadoorde stergewelven dekten de kerkzaal af. Het geheel werd toch wat minnetjes geacht en de Hoornse architect Bleijs (bekend van de koepelkerk daar en de St. Nicolaas in Amsterdam) maakte daarom de muren wat hoger, voorzag de ramen van spitsbogen, bracht een houten tongewelf aan (een idee dat Stuyt later overnam) en zette er een hoge, wat spichtige toren voor in neo-gotische stijl. Al deze wijzigingen deden de stabiliteit van het gebouw geen goed en de bekende architect Jan Stuyt werd uitgenodigd om een bouwplan te maken voor een steviger Pancratiuskerk. De derde dus op rij.

Jan Stuyt werd in 1868 geboren in Purmerend en begon als leerling van architect Bleijs. Op 23-jarige leeftijd kwam hij in dienst van het Cuypersatelier in Amsterdam. Op 27-jarige leeftijd werd hij opzichter bij de bouw van twee belangrijke projecten: het beroemde kasteel Haarzuylens en even daarna de Bavokathedraal in Haarlem. Stuyt was een overtuigd lid van het katholieke kunstzinnige Bernulfusgilde. Gedurende twee en dertig jaar werkte hij samen met Jos Cuypers. De jonge Cuypers gold als ideeënman, Stuyt gewoon als een vakman. Ten onrechte: hij had heel eigen ideeën, gevormd door de school van Beuron. Hij hield talloze lezingen: over de rechten van de arbeiders (!) en de ontmoeting met de Islam in het Midden-Oosten. En dat in die tijd. Hij was als geëngageerd katholiek ook lid van de Klarenbeekse groep, een soort 8 mei-beweging voor die bestond. Ook durfde Stuyt het gesloten katholieke wereldje best ontrouw te zijn door samen met Jos Cuypers lid te worden van Architectura et Amicitia en later ook van de niet-katholieke Academie voor Bouwkunst in Amsterdam. Daar ontmoette hij Berlage en andere 'moderne' bouwmeesters.

Stuyt als bouwheer

Stuyt was bouwheer van gemeentehuizen in Purmerend en Castricum (1911), een ziekenhuis in Alkmaar, het Philosophicum in Warmond en 54 kerken (!) waaronder zeer opmerkelijke koepelkerken. De beroemdste zijn: de Catharina en St. Jacob in Den Bosch, de kerk van de Engel (Lisse) en de Cenakelkerk in Nijmegen (waar hij begraven ligt). In Noord-Holland bouwde hij de kerken van Heiloo, Egmond a.d. Hoef, de Noodkerk van 'het Putje', in Amsterdam de voormalige Gerardus Majella (weer een koepel), de Obrecht en de Agnes. Verder de Vitus in Naarden, het klein seminarie Hageveld enz. Voordat ik Castricum noem (1911)

vermeld ik eerst nog even zijn allereerste kerk: de Pancratiuskerk in Sloten uit 1900. De toren van Castricum lijkt op die van de oudere naamgenoot. En men zegt dat hij ook lijkt op de iets oudere kerk van Stuyt in Groenlo.

Castricums Pancratiuskerk

Het betreft een forse driebeukige pseudo-basilicale kruiskerk met een gesloten koor. De zijbeuken zijn voorzien van topgevels. Opvallend is de veelhoekige sluiting van de beide transepten. Voor de kerk staat een zware toren met spits. Het interieur maakt een middeleeuws, solide indruk. Er zijn - net als in de vorige kerk - houten tongewelven. Het hoofdaltaar is neogotisch en stamt uit 1910. Uit de noodkerk kwam een Pancratiusbeeld mee. Ook oud is een Johannes de Doperbeeld. Komisch dat hij in plaats van een kemelharen pij een keurige dalmatiek draagt. De kruiswegstaties stammen uit 1955-1960 en zijn, net als de gebrandschilderde ramen uit 1949-1955 van de hand van Frans Balendong, die in de schaduw van de Haarlemse kathedraal woonde. In 1971 wordt in Castricum een orgel aangekocht, afkomstig uit de gesloopte Antoniuskerk in Eindhoven. In 1951 wordt een sinds 1900 al verlangde, aan Maria toegewijde, kerk in Bakkum gebouwd onder architectuur van De Jongh, Taen en Nix uit Rotterdam. Een late opvolger van de middeleeuwse Cunerakapel die hier ooit stond. Even later (1976) werd in Castricum zelf de Bethlehemparchie opgericht. Na de noodkerk kwam de echte kerk die van 1976 tot 1994 als zodanig gebruikt werd en nu als sociaal centrum functioneert.

Op naar het 100-jarig bestaan

In 1977 blijkt de grote Pancratius aan sloop of restauratie toe. Het sloopplan wordt unaniem weggestemd en op 18 januari 1980 wordt de gerestaureerde en heringerichte kerk weer in gebruik genomen. De degelijke samenwerking

Cunera herinnert aan het oude Bakkum.

tussen de buurtparochies in de Goede Herderparochie zal een goede toekomst voor de Pancratiuskerk en zijn bezoekers garanderen. De nieuwe, uit Ethiopië afkomstige, pastor heeft enkele feestpelgrimages naar zijn vaderland georganiseerd. Zo bereidt de parochie zich in solidariteit met de wereldkerk voor op de jubileumviering op Pinksteren 2011 met als moto: 'Geloof in jou'. Iedereen kan zich zo bemoedigd voelen! <

Hein Jan van Ogtrop, Haarlem

De gegevens over de voor-reformatische tijd vindt men in het 15e jaarboek van de Werkgroep oud Castricum uit 1992. De historie van de parochie tot nu toe staat in het 6e jaarboek van 1983. Gegevens over de architect Jan Stuyt (1868-1934) zijn ontleend aan een lezing door A.B. Brugman uit Castricum gehouden in Akersloot op 25 juli 2007 (St. Jacobusdag). Wij verwijzen ook naar de publicatie van Pauline Hallink: 'De vergeten architect', de website >> <http://www.archimon.nl/architects/jstuyt.html> en die van het Nederlands Architectuurinstituut te Rotterdam >> <http://www.nai.nl/>. Een jubileumboek is in voorbereiding.

“Heilige Vader, zegen ons!”

De kans om getuigen te zijn van de zaligverklaring van Johannes Paulus II op zondag 1 mei jl. werd het gezin van Jochem en Flora Oor als een echte gift aangereikt. Lang voordat de datum van de zaligverklaring wereldkundig werd gemaakt, hadden de zusters van de congregatie van de Religieuze Familie van het Mensgeworden Woord al een groepsreis naar Rome en omstreken gepland, waaraan de Uitgeesters zouden deelnemen. Jochem Oor maakte voor Samen Kerk een verslag.

Het leek voorafgaand aan 1 mei alsof alle wegen werkelijk naar Rome leiden: vanuit alle continenten waren zo'n 1,5 miljoen mensen naar Rome gekomen om aanwezig te zijn bij de zaligverklaring van 'hun' paus. Al tijdens de dag en avond tevoren vulden de straten zich met pelgrims, zoekend naar een plek om in de openlucht de nacht door te brengen, zo dicht mogelijk bij het St. Pietersplein, dat tegen de avond werd ontruimd en hermetisch werd afgesloten.

Religieuzen en leken, jong en oud trotseerden de kille Romeinse nacht en brachten de nacht zingend, biddend en wachtend door; een enkeling slaagde er zelfs in om te slapen. Wij hadden het grote geluk dat we konden overnachten bij de Friezenkerk, vlak buiten het St. Pietersplein. Nog even stortten we ons met de kinderen in de feestelijke, opgewonden menigte beneden op straat: onze tweeling zou op 1 mei, de grote dag, hun achtste verjaardag vieren en zij waren even het stralende middelpunt van een uitgelaten groep jonge, zingende seminaristen. Een onvergetelijk moment! Hierna was het voor de kinderen echt bedtijd, maar ik bracht het grootste deel van de nacht door met afwachten; wachten op nieuws over het tijdstip dat het plein eindelijk geopend zou worden.

Wachten in de voorste rijen

Rond vijf uur in de ochtend was het zover. Een massa mensen stroomde het plein op en ons nachtelijk waken werd beloond met een mooie plek in de voorste rijen. Een nieuwe wachttijd brak aan: de Mis zou pas om tien uur beginnen. De gestaag doorbrekende zon tartte de slechte weersvoorspellingen van de afgelopen dagen en tegen negen uur braken de wolken definitief open en baadde Rome in een overvloedig zonlicht. Associaties met de Wereldjongerendagen kwamen op; het plein werd gevuld met matrasjes, luchtbedden en slaapzakken en mensen die zich daartussendoor een weg baanden, op goed geluk zoekend naar een toilet, een gunstige plek

of naar een verloren reisgenoot. Rechts van mij vulde een grote groep blauwe zusters de tijd met zingen, tien meter achter mij hield een vrouw slapend op een campingstoel de wacht bij een beeld van de Madonna van Fatima. Steeds meer vlaggen van een veelheid aan landen werden omhoog gestoken, met een groot aandeel voor het Poolse rood-met-wit.

Geur van heiligheid

Rond half tien zette het koor in en een lange stoet kardinalen toog richting het altaar, gevolgd door paus Benedictus XVI, wiens voertuig hem vlak voor ons langs voerde. De ceremonie begon met een samenvatting van het leven van Karol Wojtyla, van zijn geboorte in het Poolse Wadowice in 1920, via zijn loopbaan als priester en aartsbisschop van Krakau, zijn pausbenoeming in 1978 (een passage die een spontaan applaus uit de menigte deed opstijgen), tot aan zijn dood in april 2005. Hierna volgde het moment van de zaligverklaring door paus Benedictus XVI, wat werd bezegeld door een minuten lang aanhoudend applaus. Een mooi portret van de nu officieel zalige Johannes Paulus II werd onthuld terwijl ik mensen om mij heen zag klappen, juichen en zingen. Aangegrepen door emotie begroef een man links van mij zijn gezicht in zijn handen: dat deze paus, wiens leven, daden en dood voor ieder nog zo vers in het geheugen liggen, nu zalig werd verklaard vervulde omstanders én mijzelf met een gevoel van dankbaarheid.

In zijn homilie ging paus Benedictus XVI in op de relatief snelle zaligverklaring, wijzend op de 'geur van heiligheid' rondom de persoon van Johannes Paulus II die al heerste tijdens diens uitvaart in april 2005. "Zo vaak heeft u ons op deze plek gezegend. Ook vandaag vragen we u: Heilige vader, zegen ons!", zo sloot de paus een preek af die leven en missie van de Poolse paus in de essentie raakte.

'Open de deur naar Christus!'

Terug thuis, in Nederland, bekeken we opnieuw een treffende Italiaanse documentaire over JP II, die we tijdens een verblijf in Milaan eens hadden aangeschaft. De beelden van een overvol St. Pietersplein tijdens de inauguratiemis in 1978 werden opnieuw actueel; de plek waar die zo krachtige boodschap door de toen kersverse, nu zalig verklaarde paus werd uitgesproken en waar wij zo kort tevoren getuigen waren van een nieuw historisch moment. <

Jochem Oor

Foto's: Jochem Oor

Jochem Oor en zijn gezin stonden vooraan op het St. Pietersplein tijdens de zaligverklaring van paus Johannes Paulus II.

door Berry Klaassens

In **Galmgaten**, het parochieblad van de **St. Vitus Parochie** in **Blaricum**, worden wij opmerkzaam gemaakt op drie **bedevaarten**, door het Comité Samen op Weg, in ons eigen Nederland. Op Maandag 13 juni (2e Pinksterdag) is er een busbedevaart naar Tilburg vanuit Amsterdam e.o. Op deze dag kan men zich aansluiten bij de bedevaart naar het geboortehuis van de **Z. Petrus (Peerke) Donders**. Er is daar een Eucharistieviering en een gebedsstonde ter ere van Peerke. Hierbij zal zijn voorspraak gevraagd worden voor al uw noden en zorgen, voor kerk en wereld. Op zaterdag 9 juli is er de Noord-Hollandse busbedevaart naar **Brielle**. Men wil vanuit verschillende plaatsen in Noord-Holland proberen om dit jaar met veel mensen naar Brielle te gaan om daar aan te sluiten bij de nationale bedevaart naar de **Martelaren van Gorcum** die op deze dag gehouden wordt.

Zaterdag 17 september zal er een bedevaart zijn naar **O.L.Vrouwe van Lourdes in Oostakker** (bij Gent). Informatie over alle Bedevaarten en aanmelding bij het secretariaat van het Comité Samen op Weg: hoe meer bussen er rijden, hoe meer opstapplaatsen men kan realiseren. De kosten per bedevaart liggen tussen € 17,- en € 20,- p.p. Comité Samen op Weg, p/a Chris Vermolen, Poelenburg 22, 1504 NA Zaandam, telefoon 075 616 43 21.

De Schalmey, uitgave van de r.-k. parochiegemeenschap **Onze Lieve Vrouw Visitatie te t'Zand N.H.**, meldt dat het monument voor de begraafplaats klaar is. Het wordt geplaatst naast de kindergraven op het tweede gedeelte van het kerkhof. Er zal ook een bankje bij gezet worden. Het is de bedoeling dat wie daar behoefte aan heeft, er troost kan vinden en in alle rust diegenen kan gedenken die zij verloren en nooit vergeten zijn. De tekst "Om nooit te vergeten" zal voor veel nabestaanden herkenbaar zijn. De officiële inwijding van het monument vindt plaats na de kerkdienst op 5 juni 2011.

In het Parochieblad van de parochiegemeenschap van **Haarlemmerliede** staat een opmerkelijke oproep die wij graag onder uw aandacht willen brengen. De oproep luidt: **Steun een student**. Wij kampen al jaren met een gebrek aan priesters, zoveel temeer is dat het geval met gelovigen in Afrikaanse landen. Daar is wél een groot aantal jonge mensen dat graag voor priester wil studeren, maar er de middelen niet voor heeft. **Missio** doet een beroep op ons een priesterstudent te ondersteunen. U kunt een student sponsoren en het hem mogelijk te maken zijn roeping te volgen. Bij een volledige sponsoring betaalt u € 45,- per maand. Dat is natuurlijk best veel, maar ook een gedeeltelijke sponsoring is mogelijk, per maand, per jaar, per kwartaal, waarbij u zelf het bedrag bepaalt. Uiteraard is ook een eenmalige gift zeer welkom (veel kleine beetjes..... u kent het!). In dat laatste geval: giro 8725 t.n.v. Missio o.v.v "steun een student". Meer informatie? Neem contact op met Missio, telefoon 070 304 7444.

Het parochieblad van de **St.Pancras parochie** in **Enkhuizen** vraagt aandacht voor het **Middaggebed in de Zuiderkerk**. Vorig jaar lukte het niet om het middaggebed in de St. Pancras of Zuiderkerk te houden. De pastoors en predikanten van het pastoresberaad Enkhuizen hebben echter besloten alles op alles te zetten om het toch mogelijk te maken dat dit middaggebed in 2011 weer kan plaatsvinden. Er is namelijk uitdrukkelijk en herhaaldelijk om gevraagd. Begrijpelijk, want tussen de zondagdiensten betreft het hier een dierbaar kleinood, een juweeltje dat je moet koesteren, vanwege hun eenvoud, de stilte die wordt gezocht. Om in de stilte de rust te vinden en de woorden van de Heer onze God, die te horen en te verstaan, om de gewijde ruimte in ons drukbezette leven te ervaren, om van zijn goedheid te gewagen in gebed en in een enkel gezang, zijn deze diensten juist zo veelzeggend. Ik waarschuw wel: wie eenmaal deze diensten bezoekt, merkt dat die niet meer zonder kan! Maar laat u daardoor niet weerhouden... Het is dit jaar gelukt! **Van 11 mei tot en met 14 september zal op elke woensdag vanaf 12.00 uur een kort middaggebed worden gehouden** in de kruiskapel. Dat is de uitbouw aan de noordkant van de St. Pancras of Zuiderkerk.

De website van de **parochie O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen in Nieuw-Vennep** doet een oproep. Wilt u ook wel eens een praatje maken met een ander? Een luisterend oor? Gezellig een kopje koffie drinken? Levensmiddelen in de wereldwinkel kopen? Dat kan elke donderdag van 10.30 tot 12.00 uur. Aan de grote ronde tafel in de Herberg is iedereen van harte welkom. Elke donderdagochtend tijdens "**Open Herberg**" zijn er ook mensen van de Wereldwinkel aanwezig. Vrijwilligster **Ria Tebbens** vertelt wat haar drijfveer is om Fair Trade producten te verkopen. "Er is zoveel leed in de wereld waaraan je niets kunt doen. Maar hier kun je wél wat aan doen. Op koffie worden miljoenen verdiend, terwijl de koffieboeren heel slecht betaald worden. Maar voor de Fair Trade producten wordt een eerlijke prijs betaald. En dat is hard nodig, want niemand wil afhankelijk zijn. Ieder mens wil graag zijn eigen brood verdienen en daardoor een beter leven krijgen voor zichzelf en voor zijn kinderen. Dat kan als ze een eerlijke prijs voor hun producten krijgen."

De Sluis, het parochieblad van de **St. Odolphus** parochie in **Assendelft** vraagt onze aandacht voor '**Celebrate**' in vakantiepark Pagedal (Groningen) van 22 t/m 29 juli 2011. Vakantie vier je alleen, met je gezin, of met een groep mensen die je daarvoor uitkiest. Vakantie vier je als je jong bent of ouder. Vakantie vier je op Celebrate. Maar Celebrate is méér. De vakantie, dat breekpunt in het jaar, is voor velen een periode van reflectie. Voor mensen die van God houden is het vanzelfsprekend Hem te betrekken bij je bezinning. Celebrate is... 'gewoon' een week op vakantie, met als extra een festivalterrein op het vakantiepark dat bruist van een uniek programma om God beter te leren kennen. Een greep uit het programma: artiest Gert van der Vijver met programma 'Op zoek naar God'; workshops en sprekers naar keuze; ontmoeting leeftijdgenoten; muziek met 'The Fruits'; tiernerkamp 4U! (12-18jr.); BBQ; dagelijks mogelijkheid tot Eucharistie met als voorganger o.a. hulpbisschop Jan Liesen; kinderprogramma voor 0 - 7 jaar; tracks voor kinderen van 8-11 jaar. Meer informatie: www.celebratefestival.nl.

Parochieblad **Het Spuigat** van de Parochie **H. Nicolaas en H. Catharina in Purmerend** vraagt onze aandacht voor het nieuw te bouwen hospice, waarvoor niet alleen geld, maar ook helpende handen nodig zijn. Een hospice is een "bijna thuis huis" waar mensen, die in een terminale fase van hun leven zijn gekomen, afscheid kunnen nemen van hun dierbaren. Hoewel de meeste mensen deze periode in hun eigen omgeving willen doorbrengen, is dit soms niet mogelijk. Het is de bedoeling dat zij zich thuis voelen. Omdat een hospice niet bekostigd wordt uit overheidsgeld, moeten er andere financiële bronnen worden gezocht. Zo zocht het hospice 'In vrijheid' in Waterland contact met de lokale kerken. Er werden acties georganiseerd, een kunstveiling gehouden, de publiciteit gezocht. Woningbouwvereniging de Wooncompagnie blijkt bereid het hospice te financieren en te bouwen en de gemeente is akkoord. Tot zover een mooi verhaal, maar u begrijpt dat er nog veel geld nodig is, ondanks alle financiële toezeggingen, die de nieuwe stichting al gekregen heeft. U kunt donateur worden, maar er zijn in totaal ook zo'n 60 tot 80 vrijwilligers nodig om de noodzakelijke zorg te geven. Geef u dus op als vrijwilliger. U wordt uiteraard goed voorbereid en begeleid op deze taak.

In **Petrus & Paulus Post**, de wekelijkse nieuwsbrief van de r.-k. parochie **H.H. Petrus & Paulus/H. Benedictus** in **Bergen**, lezen we de volgende oproep. Het is erg fijn als de vrijwilligers een kopje koffie kunnen gebruiken in de Sacristie. Daar stond sinds enige tijd een Senseo apparaat, een cadeau van een parochiaan waarmee alle vrijwilligers erg blij waren. Helaas is het apparaat kapot gegaan. De parochie is nu naarstig op zoek naar een vervangend exemplaar zodat onze vrijwilligers weer een kopje koffie kunnen gebruiken na afloop van hun werk in de kerk na bijvoorbeeld een begrafenis. Wie heeft er nog een goed werkend exemplaar in huis en wil deze doneren aan de Petrus & Paulus parochie? Contactadres: Pastoraal centrum, op werkdagen tussen 9.00 en 12.00 uur, telefoon 072 5812553.

Kleine projecten maken groot verschil!

Bisschoppelijke Adventsactie 2010 levert bijna € 300.000 op

De resultaten van de eerste Bisschoppelijke Adventsactie 'nieuwe stijl' tekenen zich inmiddels duidelijk af: ruim 300 parochies, verspreid over alle bisdommen, hebben samen bijna € 300.000 opgehaald. Een groot deel van het geld is inmiddels overgemaakt naar de projecten waarvoor het bestemd was. Bestuursvoorzitter Matthieu Wagemaker is blij met het resultaat: "Tientallen mensen in de Nederlandse parochies hebben zich ingespannen om zoveel mogelijk geld op te halen, maar er gebeurde nog meer. Een belangrijk doel van de Adventsactie is mensen bewust te maken van wat er in de wereld speelt. Niet op grote schaal, maar klein, op een niveau waarop je direct verschil kunt maken. En dat doel hebben we afgelopen jaar bereikt."

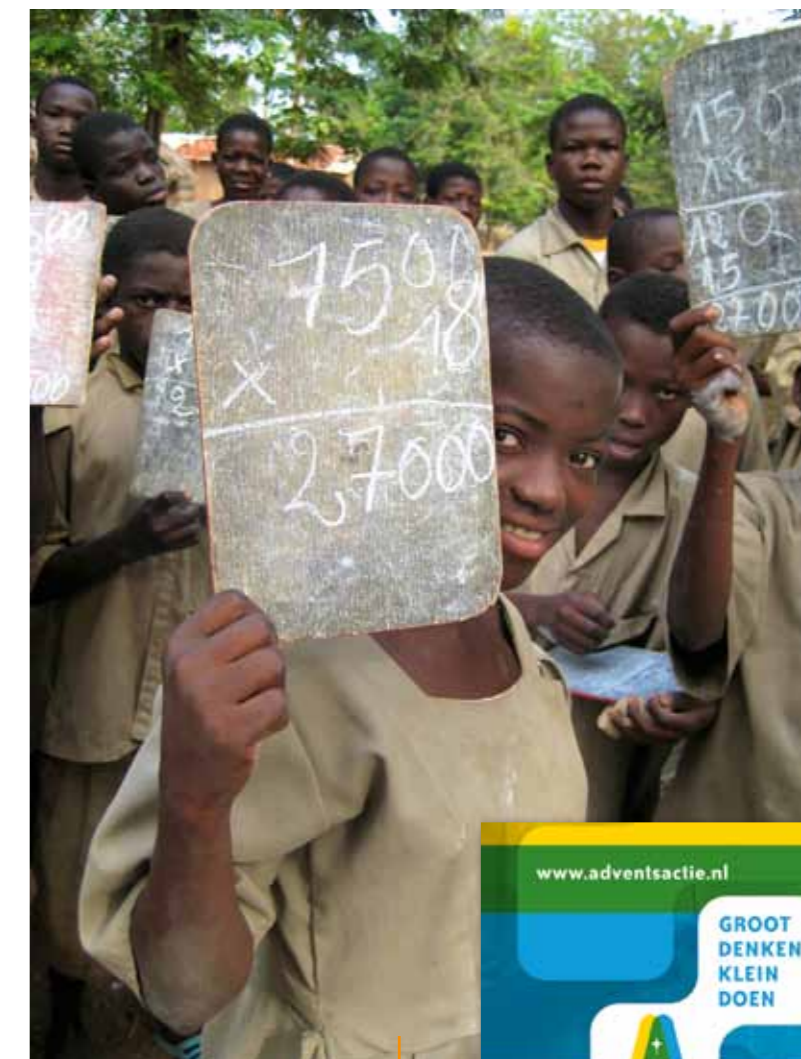
Het merendeel van het geld dat is opgehaald, is inmiddels overgemaakt naar de deelnemende projecten.

Ruim 300 Nederlandse parochies deden mee aan de Adventsactie 2010 en zamelden geld in. Sommige parochies kozen voor een concreet project, andere parochies lieten de keuze over aan de Adventsactie. In kerk De Steiger in Rotterdam werd geld ingezameld voor drie projecten. Hilde Ongering organiseerde de actie voor 'haar' kerk: "Het leek me goed dat we een aantal keuzes hadden, want soms spreekt een project minder aan en dan werkt het toch minder goed." Ze is een aantal zondagen in de kerk geweest om de Adventsactie en de projecten te presenteren: "Je zag dat mensen soms echt geraakt werden. Dit zijn projecten met echte nood."

Concreet en tastbaar

De Adventsactie 'nieuwe stijl' was voor sommige parochianen wel wennen. Ina van de Bunt is missie-secretaris van het aartsbisdom Utrecht: "We hebben dat heel serieus genomen en ons er echt voor ingezet om alle vragen te beantwoorden." Ina merkte dat de aard van de projecten van de Adventsactie de overgang gemakkelijker maakten: "Omdat er kleine, concrete projecten waren om uit te kiezen, raakten mensen toch erg geïnteresseerd." Hilde Ongering beaamt dat: "Je kunt de actie bijna aanraken en denken: 'Ik ga dit jaar naar Indonesië op vakantie en dan ga ik die boerenschool eens opzoeken. Juist dat tastbare sprak mensen erg aan.'"

Er waren afgelopen jaar ook parochies die voor het eerst deelnamen aan de Adventsactie, zoals de St. Martinusparochie in Groningen. Pastoor Wagenaar bracht de actie heel direct onder de aandacht van

De projecten van de Adventsactie zijn klein en concreet.

zijn parochianen met behulp van posters en foto's op een groot bord in de kerk. Dat leverde maar liefst € 4.000,00 op. Pastoor Wagenaar: "Het is goed in de Adventsperiode stil te staan bij de mensen die het minder goed hebben. Daarom heb ik een paar keer op zondag de parochianen aanbevolen wat papiertjes af te staan in de grote bus achterin de kerk, met daarin in gedachten de grote cadeaus die mensen met Sinterklaas en Kerstmis voor elkaar kopen."

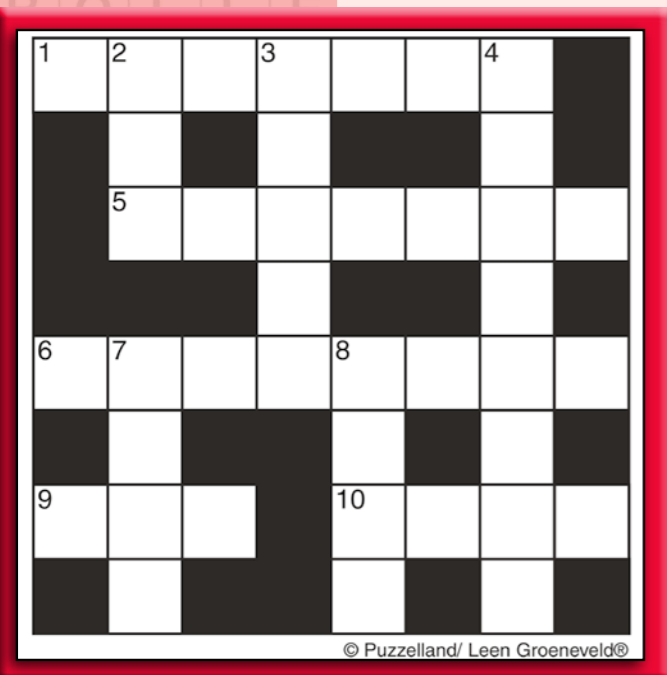
In totaal is er bijna € 300.000 opgehaald voor de projecten van de Adventsactie. Een groot deel van het geld is inmiddels overgemaakt naar de deelnemende projecten. Een overzicht van de verdeling van het

geld per project en een uitleg kunt u vinden op: >> www.adventsactie.nl.

Actie 2011

Inmiddels zijn de voorbereidingen voor de Adventsactie 2011 in volle gang. Na de zomer ontvangen de parochies promotiemateriaal, zodat zij de Adventsactie goed kunnen voorbereiden. Op 27 november 2011 - de eerste zondag van de Advent - gaat de Adventsactie officieel van start met de 'Run for Hope', een sportieve manifestatie in Den Haag. Meer informatie over de Adventsactie 2011 vindt u op >> www.adventsactie.nl Wie geïnteresseerd is in een uitgebreidere reportage van de actieresultaten kan de actiekant opvragen via >> info@adventsactie.org <

'n beetje crypto

Horizontaal

1. Familie van een torenhaan (7); 5. Het klokje van gehoorzaamheid (7); 6. Wandelaar met een latrelatie (8); 9. Gaat het niet goed in de kerk? (3); 10. Valscherm van kunststof (4).

Verticaal

2. Vrouw die weer wordt gegroet (3); 3. Als die de kerk door is, dan is het geen punt van discussie meer (5); 4. Een slappe race prijzen (8); 7. Net gegraven (4); 8. Discipline in het klooster (4).

© Puzzelland/ Leen Groeneveld®

De laatste cryptogeluiden !

In april verscheen het laatste cryptogram van onze eigen cryptofanaat. Ondanks enkele foutjes in de opgave waren er toch weer velen die zichzelf naar de juiste oplossing lieten leiden. Hierbij de oplossing van een van de prijswinnaars. Een trouwe inzender! <

Prijswinnaars april 2011

- A. Hermans, Heemstede
- Mw. M. Stamkot, Monnickendam
- Dhr. G. de Wit, Amsterdam

Van harte gefeliciteerd!

Oplossing april 2011

Onbekende geschiedenis (52)

Dit keer plaatsen we een foto met als centrale persoon de Zeereerwaarde Heer J.P.J. Solleveld, die op zondag 31 mei 1964 zijn Zilveren Priesterfeest mocht gedenken. In de tuin achter de pastorie van de Jozephkerk in de Jansstraat te Haarlem, die op dat moment bewoond werd door de deken van Haarlem, Theodorus Henricus Johannes Zwartkruis (1909-1983), poseert een uitgebreid geestelijk gezelschap van 16 personen. Enkelen hiervan zijn met naam bekend. Tellen we van links naar rechts, dan herkennen we op nummer 4: deken T. Zwartkruis; op nummer 9: kapelaan J. Solleveld; op nummer 11: bisschop mgr. J. van Dodewaard. Wie herkent de andere Zeereerwaarde Heren? Graag uw reactie naar Redactie Samen Kerk, t.a.v. dhr. Floor Twisk (archivaris), Postbus 1053, 2001 BB Haarlem. Per e-mail kan ook via: >> ftwisk@bisdomhaarlem-amsterdam.nl

Ter aanvulling kunnen we nog melden dat Jacobus Petrus Joseph (Koos) Solleveld werd geboren te Maasland op 11 maart 1915. Zijn priesterwijding mocht hij ontvangen op 3 juni 1939 en hij werd voor het eerst tot kapelaan benoemd in de parochie van de H. Victor te Noordwijkerhout. Op 14 augustus 1942 volgde zijn kapelaansbenoeming voor de parochie H. Petrus en Paulus te Bergen. Kort na het einde van de Tweede Wereldoorlog werd hij door bisschop Huibers naar de Nieuwe Gracht in Haarlem geroepen om per 9 juni 1945 zijn secretaris te worden. Na bijna twintig administratieve jaren werd hij tot pastoor benoemd in de Kathedrale Basiliek Sint Jan van de parochie H. Johannes de Doper te Laren. Hier beleefde hij een fijne periode totdat hij op 1 april 1980 met emeritaat ging. Een slopende ziekte maakte eerder een eind aan zijn emeritaat dan hij en velen met hem hadden gehoopt. Hij overleed op 8 augustus 1984 in het Verpleeghuis "Sint Elisabeth" te Lage Vuursche.

Onbekende geschiedenis (51)

Naar aanleiding van de door dhr. Sjaak Schraag te Den Burg op Texel ingezonden foto van een voor hem onbekende priester zijn tot nu toe geen reacties binnengekomen. Daarom doen we nu een tweede poging.

Onbekende geschiedenis (50)

Al eerder konden we als oplossing melden dat een van de twee door dhr. J. Witte uit Zuid-Scharwoude ingezonden foto's pater Simon Smit (1914-1982) moest zijn. Dit werd kort geleden nog eens bevestigd door dhr. Gerard Boekel uit Heerhugowaard en mw. Bets Komen-Groen, eveneens uit Heerhugowaard. Alle inzenders dank voor hun reactie.

Onbekende geschiedenis (49)

De foto van de kerkelijke huwelijksinzegening heeft tot nog toe twee reacties geleid, en wel van zuster Renée van Dijck van de Zusters Augustinessen te Utrecht en van mw. Ger Mandjes-Dijkers uit Bennebroek. Beiden noemen zij de naam van Pastoor Andreas Joannes Kat (1906-1978), maar ook zij moeten de naam van het bruidspaar schuldig blijven. Wie weet komt er toch een oplossing.

P.S. Heeft ook u een onbekende foto van een kerkelijke gebeurtenis of een priester, pater of zuster en wilt u er meer van te weten zien te komen, dan kunt u deze opsturen naar de redactie van Samen Kerk, Postbus 1053, 2001 BB Haarlem. De foto ontvangt u zo spoedig mogelijk weer retour.

Theologiestudie en Kerkelijke Vorming op De Tiltenberg

“De Tiltenberg” is seminarie en dus priesteropleiding. Seminaristen wonen er en zijn er dagelijks bezig met hun studie, gebed, stages en vorming om goede priesters te kunnen worden. Maar de Tiltenberg is ook centrum voor kerkelijke opleidingen in breder verband. Aan het “Sint Bonifatius Instituut” kunnen studenten zich in theologie verdiepen en een vorming ontvangen, bijvoorbeeld om als diaken of catechist in de Kerk werkzaam te zijn of om de eigen theologische kennis te verdiepen en tegelijk een geestelijke vorming te krijgen. Ook worden er allerlei cursussen gegeven, zoals de cursus “Omgaan met verlies” en de verdiepingscursus katholiek geloof. Begin september gaan de opleidingen weer van start!

Priester worden?

Als je merkt dat in je hart de gedachte steeds terugkeert dat God je vraagt priester te worden, wordt het misschien tijd om stappen te zetten. Je bent welkom voor een oriënterend gesprek met rector Jan Hendriks die je kan helpen om meer duidelijkheid en zekerheid te vinden over een mogelijke roeping. Bij hem kun je je ook aanmelden als je merkt dat priester worden jouw weg is. Meer informatie over de opleiding vind je op de website www.tiltenberg.org. Het e-mail adres van rector Hendriks: rector@tiltenberg.org

Theologiestudie aan Het Sint Bonifatius-Instituut

Reflecteren op het geloof van de kerk, persoonlijke geloofsverdieping, geloofsgenoten ontmoeten, samen leren, bidden en vieren, werken aan jezelf en aan de opbouw van de kerk. Het Bonifatiusinstituut is een Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen. Wie het volledige programma (major) volgt, kan een bachelor en master halen (baccalaureaat en licentiaat in de godsdienstwetenschappen). De eerste twee jaar is een theologische basisvorming. Daarna kunt u doorgaan met de catechistenopleiding. Deze driejarige vervolgstudie vormt u voor werkzaamheden in de parochie op het gebied van catechese, pastoraat en diaconie. Zowel in de theologische cursus als in de catechistenopleiding kunt u kiezen voor de basisvariant (minor, alleen op zaterdag) of de uitgebreide variant (major, met enkele studieweken), afhankelijk van de tijd en mogelijkheden die u heeft. Het is ook mogelijk de studie te doen zonder catechist of diaken te willen worden. De major kunt u afronden met een baccalaureaatsdiploma. Daarna kunt u

nog verder met het licentiaat. Van u wordt verwacht dat u positief bij de kerk bent betrokken, dat u in staat bent een studie op hbo-niveau te volgen en dat u voldoet aan de algemene voorwaarden om een kerkelijke zending te kunnen ontvangen. Meer informatie over de verschillende cursussen is verkrijgbaar bij de Tiltenberg of te vinden op de website ervan. Voor vragen kunt u contact opnemen met de rector van de Tiltenberg, mgr. dr. J. Hendriks, of met de studieprefect, drs. B. Hartmann.

Aanmelding Diakenopleiding

Deze deeltijdopleiding aan het Sint Bonifatius-instituut duurt vijf jaar. Toegelaten worden mannen tussen 30 en 55 jaar die zich geroepen voelen Christus en de kerk als diaken te dienen en die in staat zijn een studie op hbo-niveau te volgen. Een diaken is werkzaam in de

Op 4 april van dit jaar ontvingen diaken Philip Weijers (eerste van links) en catechiste Monica Wildeboer- van Rossum (tweede van links) uit handen van bisschop Punt het baccalaureaatsdiploma van de Universiteit van Lateranen na de afronding van hun majorstudie aan het Bonifatiusinstituut. Zij zijn de eersten die afgestudeerd zijn aan Sint Bonifatius, dat eind 2008 door Rome is opgericht als Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen

Kerk als gewijde bedienaar op het vlak van verkondiging, liturgie en de diaconie van de zorg voor armen en zwakkeren. Voor de echtgenoten is het mogelijk de studie mee te volgen of op andere wijzen nauw bij de opleiding betrokken te blijven. Meer informatie over het diaconaat en de opleiding tot diaken kunt u aanvragen bij de Tiltenberg. U kunt ook op de website kijken. Zie verder hieronder over de theologiestudie. Als u serieus overweegt diaken te worden, bent u van harte welkom voor een oriënterend gesprek met de rector van de Tiltenberg en bisschoppelijk gedelegeerde voor de diakenopleiding, mgr. dr. J. Hendriks. Voor vragen over de opleiding kunt u ook contact opnemen met de studieprefect, drs. B. Hartmann.

Aanmelding Catechistenopleiding (M/V)

Catechisten zijn werkzaam in de parochies op het gebied van de catechese, pastoraal en liturgie, gezonden door de bisschop. Wie de studie volgt aan het St. Bonifatius-instituut kan zich aan het begin van het derde jaar aanmelden om catechist te worden, stages te doen en supervisie te krijgen, naast de theologische en geestelijke vorming..

Aanmelding tweejarige Basiscursus Theologie (M/V)

De eerste twee jaar van de theologische cursus vormen een afgerond geheel. U kunt deze apart volgen als de basiscursus theologie in de uitgebreide majorvariant of in de beperktere minorvariant. Als u alle vakken uit deze cursus met succes heeft afgerond, ontvangt u een diploma. Voor verdere informatie, zie ‘Theologiestudie...’

Verdiepingscursus Katholiek Geloof

Vanaf januari 2012 zal ook de verdiepingscursus katholiek geloof worden gegeven. In zeven bijeenkomsten op zaterdagochtend wordt aan de hand van teksten uit de Catechismus van de Katholieke Kerk nagedacht over centrale geloofsthema's. Deze geloofscursus is zeer geschikt als u op een studieuze manier uw kennis van het geloof van de Katholieke Kerk wilt verdiepen. Informatie en aanmelding: drs. B. Hartmann (bhartmann@tiltenberg.org). Bij hem kunt u ook informatie krijgen over de **andere cursussen** die u in het studiejaar 2011 / 2012 op De Tiltenberg kunt volgen. In de maand juni wordt een folder naar de parochies gestuurd met de nodige informatie over deze cursussen. <

“De diakenopleiding vormt je”

“De Tiltenberg besteedt veel aandacht aan de vorming, waardoor je verdieping krijgt van je geloof. Deelname aan getijdengebed, Eucharistieviering, stille dagen, retraites en begeleiding door de spiritueel bewerkstelligen je vorming. Dit is voor mij de bron van motivatie om kennis op te doen van het veelzijdige aanbod van de theologische vakken. De verinnerlijking van kennis van de theologie stelt je in staat anderen deel te laten nemen aan het geloof. Vanaf het derde jaar loop je stage in de parochie. In de praktijk word je ondersteund door de pastoor en krijg je supervisiegesprekken met medestudenten. Stap voor stap wordt het dienstwerk van de diaken onthuld. De maaltijden en het koffiedrinken zijn de momenten waarop je tijdens de lesdagen elkaar ontmoet en beter leert kennen en motiveert als het eens tegen zit. Ik ben dankbaar dat ik deze opleiding kan en mag volgen.”

Gert-Jan van der Wal, diakenopleiding

“Het Bonifatiusinstituut verruimt mijn blik”

“Voor mij is het Bonifatiusinstituut de bron van waaruit ik kan nemen, zoveel als ik wil. Dat voelt verfrissend en voedend. Ik kan ermee verder op weg. De combinatie van kennisverwerving en gelegenheid tot vorming is een sterk punt. Het geloof, de oorsprong van de bron, zoekt zijn weg in de mensen als het water dat uit deze bron stroomt. Als student voel ik de vrijheid me er op mijn eigen manier aan te laven. De waterstroom die uit deze bron komt, probeer ik te reguleren naar mijn omstandigheden als docent/studentbegeleider in het Middelbaar Beroepsonderwijs. Ook al is het ‘openbaar’ onderwijs, vanuit een sterke onderstroom ben ik anders in mijn contacten met mensen gaan staan. Het klinkt wel braaf, maar ‘werken in het besef dat er maar één goede Leider is en je daar ook door willen laten leiden’, heeft de opleiding aan het Bonifatiusinstituut in mij bewerkstelligd. Minder braaf: ik heb er mensen leren kennen die ik in mijn werk en hobby's anders niet ontmoet zou hebben. En dat heeft ook mijn blik verruimd.”

Vera Schneijderberg, catechistenopleiding

De Tiltenberg is een Gemeenschap

Rond De Tiltenberg is een gemeenschap ontstaan van veel mensen uit het bisdom of daarbuiten die in gebed, studie en vriendschap met elkaar verbonden zijn. Het is een open gemeenschap: we hopen u er ook te mogen begroeten!

De Tiltenberg, Zilkerduinweg 375, 2114 AM Vogelenzang
Telefoon: 0252 345345; e-mail:
>> post@tiltenberg.org;
rector mgr. dr. J. Hendriks:
>> rector@tiltenberg.org
drs. B. Hartmann:
>> bhartmann@tiltenberg.org
website: >> www.tiltenberg.org

Een in drie-en, drie is een!

Christenen aanbidden net als joden en islamieten slechts één God. Jodendom, christendom en islam zijn dus monotheïstische godsdiensten. Deze godsdiensten kennen slechts één en voor alle drie de zelfde God. In het woord monotheïsme (geloof in één god) zitten de Griekse woorden monos (de enige) en theos (god).

Wie echter om zich heen kijkt en z'n oor te luisteren legt, weet dat misschien zo zeker nog niet. Je hoort roepen: "Omwille van de noodzakelijke groei van de economie moet Schiphol nog groter worden!" En weer verdwijnt er een stuk groen. "Moet dat nu echt?" vraag je je af. "Ja, dat moet omwille van de economie!" is het antwoord. "Er wordt wel veel aan die god van de economie opgeofferd," denk je bij je zelf.

Je zwager heeft een hartinfarct gekregen. Waarom? Altijd was hij aan het werk. Nooit nam hij vrijaf. Zijn vrouw en zijn kinderen kregen nauwelijks aandacht. Zijn werk ging altijd voor. Was zijn carrière geen god voor hem geworden die hij aanbad? En kent u die man bij u in de straat? Iedere zaterdag ligt hij op zijn knieën voor zijn auto om hem schoon te maken. O wee de jongetjes uit de buurt die met hun voetbal te dichtbij komen! Dan moet je hem horen! Aanbidt hij niet zijn auto alsof het een god is?

Ik zal er zijn!

De bijbel moet niks hebben van veel goden. Er is er maar één, leert ons dat oude, maar wijze boek. En die ene is er niet zomaar een. Nee, het is een God, die het beste met ons voorheeft. Hij is barmhartig en heeft met ons te doen. Zijn tien Leefregels getuigen van liefde en trouw (Exodus 34). Zijn Naam JHWH betekent dan ook "Ik zal er zijn voor jullie!". Dat is heel wat anders dan de goden van de buurvölker van de Israëlieten. Zij brachten zelfs mensenoffers aan die goden.

Jezus geeft na zijn opstanding zijn leerlingen de opdracht om als zendingen de leefregels van God handen en voeten te geven. Ze krijgen de opdracht iedereen die kiest voor Jezus te dopen "in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest" (Matteus 28,19-20). Een bekende formule die wij ook uitspreken wanneer wij een kruisteken maken. Zo bekend misschien, dat wij nauwelijks meer weten wat wij dan zeggen. Maar is die formulering niet raar? Er is toch maar één God? En nu horen wij van een vader, een zoon en een heilige geest? Zijn er dan toch drie goden in plaats van één? Christenen krijgen om die reden vaak van joden en islamieten het verwijt dat zij drie in plaats van één god aanbidden. Hoe zit dat toch?

Wie het Bijbelboek Genesis openslaat, ontdekt dat God direct twee kanten van zichzelf laat zien. Hij scheidt de hemel en de aarde en Zijn Geest zweeft over de wateren. Uit dankbaarheid noemen we God de Schepper daarom Jezus achterna "abba" – vader. Dat is Hij natuurlijk niet echt. Nee, Hij is als een goede vader. Of als een lieve moeder.

In de Zoon komt God aan het licht

Maar de Zoon? Hoe zit dat nu? Dat is toch Jezus? Hoort die nu wel of niet bij onze ene God? Van Jezus werd al snel gezegd: "God heeft zich in Jezus diep in zijn hart laten kijken". Anders

De Drie-eenheid door Mengelberg

gezegd: als er één mens is geweest die gedaan heeft wat God van ons mensen vraagt, dan is hij het wel. Als er één is geweest, die de leefregels van God om goed en rechtvaardig met elkaar te leven heeft waargemaakt, dan hij wel! Niemand kan bij hem in de schaduw staan. Oftewel: in Hem kwam en komt God aan het licht als in geen ander! Zo hadden de eerste leerlingen Hem ervaren. De christenen na hen hebben daar diep over na gedacht. Goede en rechtvaardige mensen, zo wist men, werden in het Jodendom zonen – kinderen van God genoemd. Nou, als er één is geweest die die titel verdient, zo zei men, dan is het Jezus van Nazareth wel. Hij is voor ons de eniggeboren Zoon van God (Johannes 3, 16-18)!

Zo ontstond in het vroege christendom de theologische constructie van één God in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Een ingewikkelde gedachte. Theologen hebben zich er de eeuwen door hun hoofd over gebroken en regelmatig ruzie overgemaakt. Laten wij dat maar niet doen. Misschien kun je het ook anders zeggen. Een vrouw, zeg Tiny Verhoeven, is getrouwd met Piet. Samen hebben ze drie kinderen. Daarnaast werkt ze op een basisschool. Tiny is en blijft Tiny, toch functioneert zij op drie manieren. Zij is echtgenote, moeder en lerares. Drie manieren van zijn dus van dezelfde Tiny. Niemand heeft moeite met die ene Tiny en haar drie en vast nog wel meer rollen. Zo is het ook met onze ene God in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Hartverwarmend

Een nog mooiere uitleg gaf een vroegchristelijke theoloog. Hij zei: Vader, Zoon en Heilige Geest? Wil je weten hoe zij onverbreeklijk bij elkaar horen? Wel, de Vader is de zon, de Zoon dat zijn de stralen van de zon en de Heilige Geest, dat is de warmte van de zon, die ons verwarmt en tot leven – nieuw leven wekt. Paulus omschrijft daarom die drie kanten van God dikwijls als: de genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest.

Is dat alles geen reden om feest te vieren? Het feest van onze Drie-ene God, die wil dat wij voor elkaar zo goed als god – als Hij zijn? Elkaar hartverwarmend nabij zijn? Om zo de duisternis en de kou uit elkaars leven te verdrijven? Om elkaar zo tot leven te wekken? Om te protesteren tegen een alles overheersende economische groei? Tegen een mensenverslindende carrièrezucht? Ja, daarom vieren wij dat feest omwille van Tiny Verhoeven, die echtgenote, moeder en lerares. Omwille van haar man, kinderen, leerlingen en van ons allemaal en we zingen:

*Zingt van de Vader, Schepper groot.
Zingt van de Zoon voorbij de dood.
Zingt van de Geest, die leven schenkt.
Looft onze God, Zijn vrede wenkt!*

Ko Schuurmans

PRONK BOUWT MET MEERWAARDE

PRONK BOUWBEDRIJF BV
 nieuwbouw
 verbouw
 restauratie
 onderhoud

PRONK LEIDERS BV
 leidekwerk
 lood-, koper- en zinkwerk
 aanbrengen van ladder- en klimhaken

Machinestraat 2,
 Postbus 20, 1749 ZG Warmenhuizen
 Telefoon (0226) 39 13 74
 Fax (0226) 39 20 32
 E-mail: info@pronkbouw.nl
 Website: www.pronkbouw.nl

wmm 2011 **Achter het masker van Brazilië**

week nederlandsse missionaris pinksteractie
 2 t/m 13 juni

Steun missionarissen en missionair werkers in hun strijd tegen achterstelling en armoede via Giro 676 Den Haag

www.weeknederlandsemissionaris.nl

Dé katholieke reisorganisatie voor bedevaarten en pelgrimstochten

vnb.
 betekenisvol ontmoeten

Kijk op www.vnbreizen.nl voor meer informatie

Lourdes • WJD Madrid • België • Duitsland
 Frankrijk • Griekenland • Israël • Jordanië
 Italië • Luxemburg • Nederland • Polen
 Portugal • Spanje • Turkije • Rondreizen
 Groepsreizen • Parochiereizen • Maatwerk

Bezoekadres: Pater van den Elsenstraat 10, 5213 CD 's-Hertogenbosch
 Postadres: Postbus 273, 5201 AG 's-Hertogenbosch

Telefoon: Telefoon (073) 681 81 11
 E-mail: info@vnbreizen.nl
 Website: www.vnbreizen.nl

Bestel nu de uitgebreide reisinformatie

Mensen met een Missie De uitvoering van de Week Nederlandse Missionaris is toevertrouwd aan Mensen met een Missie.

ANBI

VERBETER EEN STUKJE VAN DEZE WERELD!

Veel kinderen in de wereld lijden honger. Al voor € 5,- per maand helpt U!

Wij hebben rechtstreeks contact met de Missieprojecten. Gratis folder: telefoon 050 534 04 52

Doe mee en help!

Banknummer 61.46.58.306
 Giro 57 33 838
 t.n.v. Stichting Missiewerk Postbus 1180, 9701 BD Groningen
 www.members.home.nl/mission123

Stichting Missiewerk M.A.W.
 Waterhuizerweg 20, 9753 HR Haren.

UITVAARTVERZORGING A. DE JONG

sinds 1966 een vertrouwd gezicht voor een uitvaart vanuit het bisdom

persoonlijke begeleiding vanuit een familiebedrijf

Alle persoonlijke en rituele wensen zijn mogelijk.

voor vrijblijvende inlichtingen: tel.: (020) 676 1337
 Cliostraat 42, 1077 KJ Amsterdam, dejong@uitvaart.nl
 www.amsterdamuitvaart.nl

lid van de NUVU uitvaartverzekeringen

> 1. Impulsdag 'Dag van de Caritas'

Op zaterdag 25 juni organiseert de nieuwe diocesane Dienst Caritas de "Dag van de Caritas". Een dag over kwetsbare mensen in nood en wat wij voor hen kunnen betekenen. Belangrijke vragen zijn: hoe komen we die nood op het spoor en wat kunnen wij er aan doen? Verder is er aandacht voor de bron van de Caritas en de nieuwe diocesane dienst Caritas presenteert zich. Vooraf aanmelden via >> caritas@bisdomhaarlem-amsterdam.nl Kosten: € 5,00. Zie voor meer informatie en het programma de website van het bisdom: www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl >

> 2. Deken van Amsterdam koninklijk onderscheiden

Pater Ambro Bakker S.M.A. is bij gelegenheid van de jaarlijkse lintjesregen koninklijk onderscheiden. Ambro Bakker - die vorig jaar zijn 40-jarig priesterjubileum vierde - is benoemd tot Ridder in de orde van Oranje Nassau. In de Beurs van Berlage ontving hij uit handen van de burgemeester van Amsterdam de versierselen die bij die onderscheiding horen. Pater Bakker heeft de onderscheiding gekregen voor zijn jarenlange inzet voor de Kerk, de S.M.A. (Sociëteit van Afrikaanse Missiën) en de samenleving als geheel. Ambro Bakker is deken van Amsterdam. Daarvoor was hij deken van Alkmaar en vele jaren hoofd godsdienst bij de KRO. >

> 3. Reunie voor oud parochianen De Boom in Amsterdam

Zaterdag 18 juni a.s. wordt van 11.00 tot 17.00 uur een reunie georganiseerd voor oud parochianen van de Boomkerk (St. Franciscus van Assisi) aan de Admiraal De Ruijterweg in Amsterdam oud West. Deze kerk bestaat dit jaar honderd jaar. Belangstellenden kunnen zich opgeven via eeuwfeest@heiligedrieenheid.nl >

> 4. Sacramentsdag in Martinusparochie

In de kerk van de H.Martinusparochie te Westwoud (W-Fr.) zal op Sacramentsdag, donderdag 23 juni 2011 om 20.00 uur, Sacrament Aanbidding zijn. We zijn dan een uur met Jezus, samen biddend, zwijgend en

zingend. Deze Aanbidding zal daarna wekelijks zijn op donderdagavond om 20.00 uur. >

> 5. Mgr. Joseph Rayappu van het bisdom Mannar (Sri Lanka) op bezoek bij Mgr. Punt.

Mgr. Joseph Rayappu is de bisschop van het bisdom Mannar in Sri Lanka. Hij was enkele weken op reis door Europa en deed ook Nederland aan. Tijdens zijn bezoek sprak hij over de gevolgen van gewelddadige confrontatie tussen de regering en de Tamilstrijders. De onderdrukking van het Tamilverzet is gepaard gegaan met veel geweld en misdrijven tegen de menselijkheid. Bisschop Joseph is in zijn land gekend om zijn consequente betoog dat verzoening alleen gebaseerd kan zijn op rechtvaardigheid en waarheid. Door het geweld is de leefomgeving van zijn mensen ernstig beschadigd geraakt, er zijn veel gewonden gevallen, vaak met blijvend letsel. De bisschop heeft in zijn eigen huis een weeshuis ingericht om kinderen op te vangen die door het geweld beide ouders verloren hebben en geen familie meer hebben om op terug te vallen. Mgr. Punt heeft uit het missiefonds van het bisdom een bijdrage toegezegd voor de kosten verbonden aan de opvang van de weeskinderen. >

> 6. "De moed om Christen te zijn"

Onder dit motto zal op zondag 26 juni de jaarlijkse SINT-JANSPROCESSIE om 11.00 uur vanuit de Sint-Jansbasiliek te Laren vertrekken. De gelovigen worden uitgenodigd om samen met Bisschop Punt op te trekken naar het Sint-Janskerkhof om daar de geboortedag te vieren van Johannes de Doper. Om 12 uur zal de Bisschop voorgaan in de eucharistieviering op het kerkhof, waarna de sacramentsprocessie omstreeks 14.15 uur via de Vredelaan zal terugkeren in de Basiliek. De processie wordt afgesloten in de kerk met het welbekende Sint-Janslied.

De Broederschap van Sint-Jan nodigt een ieder uit om deel te nemen aan deze Processie. Meer informatie over de Processie en het volledige programma van het Sint Jansfeest 2011 kunt u vinden op >> www.belkerken.nl/sintjan. >

Sport verbreedert en biedt hoop

Voetballen met Tutsi's en Hutu's

Ingeklemd tussen Congo, Rwanda en Tanzania ligt een land dat niet groter is dan België: Burundi. De bloedige strijd tussen de Hutu's en Tutsi's schokte de wereld. Naar schatting 300.000 mensen verloren het leven tijdens de burgeroorlog die tot en met 2006 duurde. Nu, vijf jaar later, wil het land verder. Over het verleden wordt openlijk gesproken. Etnische afkomst is geen taboe meer. Armoede is er nog wel: Burundi staat op plek 11 van de armste landen ter wereld. Onze missiesecretaris Evert Veldman werkte er twee weken in een sportproject dat door de Bisschoppelijke Adventsactie financieel is ondersteund.

De stichting IZERE, een organisatie van in Nederland wonende Burundezen, wil een bijdrage leveren aan de wederopbouw van het land. Andre Nkeshimana, Burundees van oorsprong, nu woonachtig in Almere, is de drijvende kracht achter de stichting. In de oorspronkelijke taal van Burundi, het Kirundi, betekent 'izere' 'hoop'. Hoop start met verzoening en vindt zijn weg via een samenhang aan projecten naar een bredere ontwikkeling. Om die verzoening tot stand te brengen heeft IZERE in vier districten een sportproject ontwikkeld. Cees Versteeg (62) is docent aan de sportopleiding CIOS in Haarlem. Hij reisde eind maart voor de derde keer naar Burundi om jongeren te trainen, zodat ze in hun eigen gemeenschappen sportgroepen en sportevenementen kunnen organiseren.

De verbroedering via sport is een eerste stap in een breder proces.

Potje voetbal en een potje bier

Burundi heeft grote indruk op me gemaakt: het schitterende land, de vriendelijke mensen, de inzet en inspiratie van Cees en Andre, maar ook het schokkende verleden. Als je de persoonlijke geschiedenissen hoort van de jongens uit de groep, dan hoor je verhalen die wij nauwelijks kunnen bevatten. Twee van de jongens missen beide ouders, gedood door kapmessen. Enkelens zijn pas recent teruggekeerd uit Congo en Tanzania. Anderen zijn ex-rebellen. Er zijn straatkinderen met niet meer zekerheid dan de dag van vandaag. En toch: het zijn allemaal bescheiden, vriendelijke jongelui die niets liever willen dan samen helpen het land te ontwikkelen. Die ontwikkeling vindt een goede start in dit sportproject. Ik heb met eigen ogen gezien hoe een potje voetbal de verschillende etnische groepen bijeenbrengt en verbreedert. Er is geen verschil in taal of religie. En na de wedstrijd drinken ze samen graag een ander potje: Amstel Bock, in Burundi gebrouwen onder supervisie van Amstel, goedkoper dan een fles mineraalwater.

IZERE ziet de verbroedering via sport als een eerste stap. In ieder district waar het sportproject plaatsvindt, is ook een handelscoöperatie opgericht. Iedereen vindt hier een platform om handel te drijven en om bijvoorbeeld de thee en koffie die op kleine schaal worden geproduceerd te bundelen tot hoeveelheden die voldoende zijn voor export. Daarnaast starten in de dorpen alfabetiseringsprogramma's en computerlessen. Er is kleinschalige distributie van kunstmest, een geit of een koe. Met behulp van Interplast Nederland worden regelmatig reconstructieve operaties uitgevoerd, om de littekens van de burgeroorlog te helpen genezen.

De grootste wens van IZERE is een steenpers, zodat mensen geen bos hoeven te kappen om bakstenen te bakken, met alle erosie-gevolgen van dien. Met de pers kunnen sanitaire voorzieningen worden aangelegd en nieuwe coöperaties en gebouwen ontwikkeld. Ik heb gezien dat het project van IZERE samenhang heeft en klopt. De sport, lees: voetbal, is een schitterende eerste stap. Het land leent zich er uitstekend voor. <

Evert Veldman, Missiesecretaris bisdom Haarlem-Amsterdam

Week Nederlandse Missionarissen

De actieweek van de Week Nederlandse Missionaris loopt van Hemelvaart tot en met Pinksteren (2 t/m 13 juni 2011) en heeft dit jaar als thema 'Achter het masker van Brazilië'. In alle parochies in ons land wordt voor de WNM gecollecteerd voor het werk en welzijn van Nederlandse missionarissen en missionair werkers, ook voor hen die niet gebonden zijn aan een orde of congregatie in Nederland. Een onmisbare steun in de rug.

Geïnspireerd door hun geloof zetten nog altijd honderden missionarissen zich in Afrika, Azië en Latijns-Amerika in voor mensenrechten, onderwijs, gezondheidszorg en maatschappelijke opbouw. De Week Nederlandse Missionaris voert campagne voor het werk én persoonlijk welzijn van deze krachtige mensen. Vanuit dezelfde inspiratie zetten meer dan dertig, door de Week Nederlandse Missionaris uitgezonden lekenmissionarissen, zich momenteel in. De WNM hecht grote waarde aan het betrekken van jonge mensen bij de missionaire traditie. Zij verbinden zich aan groepen mensen die zich niet neerleggen bij hun situatie, maar actief werken aan een beter bestaan. Voor deze mensen, die zich in vaak moeilijke omstandigheden inzetten voor de armsten, vraagt de WNM uw aandacht.

Achter het masker van Brazilië

De campagne vertelt dit jaar het verhaal van de landloze boeren in het Noordoosten van Brazilië. Het verhaal van de hardwerkende vrouwen die onder erbarmelijke omstandigheden hun gezin proberen te onderhouden. En in het bijzonder het verhaal van de missionarissen en missionair werkers die, met steun van de Week Nederlandse Missionaris, de lokale bevolking bijstaan in hun strijd tegen armoede en uitsluiting.

Pre-catechese of eerste verkondiging en catechese: wat is het verschil?

Geloven is als een goed glas wijn...

Je hoort wel eens de volgende begrippen voorbij komen: pre-catechese, eerste verkondiging of evangelisatie. Hoe je het ook noemt, deze drie begrippen hebben gemeen dat ze duidelijk maken dat er iets vóóraf gaat aan de catechese in de parochies. Voordat er catechese gegeven kan worden aan welke doelgroep dan ook, is er eigenlijk pre-catechese nodig.

Niet "iets" maar "Iemand" staat centraal

Onder catechese verstaat de Kerk van oudsher het systematische onderricht over het katholieke geloof aan de verschillende doelgroepen. De laatste tijd komt er meer aandacht voor het feit dat dit onderricht nooit kennis alleen kan zijn, maar dat christen zijn een manier van leven omvat, die als het goed is aantrekkelijk is voor andere mensen. Niet een bepaalde geloofsinhoud staat centraal in het christelijke geloof, maar een Persoon, namelijk Jezus Christus. Het gaat niet om "iets", maar om "Iemand". Mensen helpen om de persoon van Christus te ontmoeten, dat is wat we noemen pre-catechese, eerste verkondiging of evangelisatie. Mensen helpen verder te groeien in deze relatie met Christus, hen te helpen om leerling te zijn van Jezus noemen we catechese. Dat houdt in: meer te weten komen over het katholieke geloof, maar ook leren bidden en leren leven als christen. Daarom is de band tussen catechese en liturgie enerzijds en diaconie en gemeenschapsopbouw zo belangrijk.

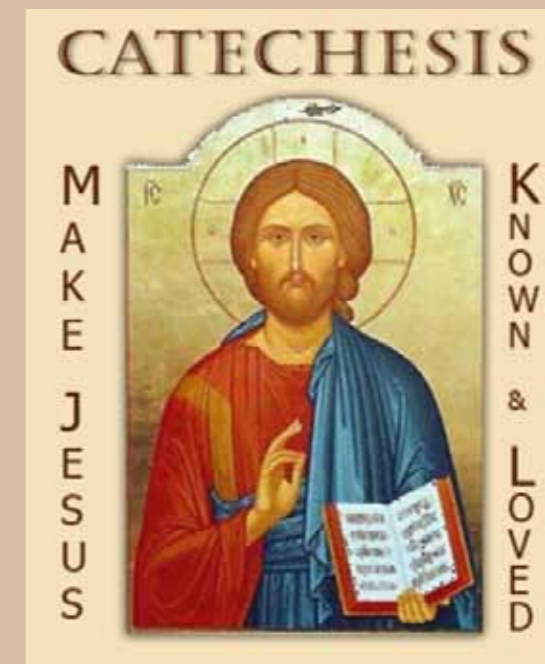
Geloven is als een goed glas wijn...

"Wie geregeld een goed glas wijn drinkt, is doorgaans een prima gastheer of gastvrouw. Hij of zij weet uit ervaring welke wijn er geschonken moet worden. Zo iemand verliest geen tijd met allerlei reclamebrochures of vergelijkingen van prijs en kwaliteit. Goede wijn behoeft geen krans. Juist omdat men zelf een uitstekende chateau geproefd heeft, wil men die graag aan zijn vrienden voorzetten. Eigenlijk moest het net eender zijn in de geloofsoverdracht. Als een gelovige levenswijze echt een verschil maakt, wil men die graag met anderen delen. Het

gaat daarbij niet om kennisoverdracht, maar om een manier van leven, die ook anderen gelukkig maakt." (Uit: Over geloofsoverdracht bij jongeren, L. Aerts, in tijdschrift: Communio, 2001, nr 5).

In de praktijk: door elkaar heen

Idealiter wordt er dus eerst pre-catechese gegeven en kan de catechese daarop volgen. In de praktijk lopen echter pre-catechese en catechese door elkaar heen. Dat maakt het voor diegenen die catechese geven lastig. Door de veranderde situatie ontdekken mensen die gedoopt zijn en soms zelfs catechese hebben ontvangen, pas later in hun leven de kracht die het evangelie uitstraalt en wat het betekent om leerling van Jezus te zijn. Daarom is catechese in vele gevallen ook en soms hoofdzakelijk eerste verkondiging. Het eigen getuigenis van de diegene die catechese geeft, speelt daarin een wezenlijke rol.

Voorbeeld van pre-catechese of eerste verkondiging: Magazines over levensvragen

Een voorbeeld van pre-catechese of eerste verkondiging zijn de magazines over levensvragen, die het Officium Catecheticum, in samenwerking met de Nederlandse en Vlaamse bisdommen, de afgelopen jaren heeft uitgebracht. Of mensen nu gelovig zijn of niet, op sommige momenten in het leven stellen mensen haast spontaan de vraag naar zin en betekenis. De magazines willen daarop inspelen en vooral mensen aanspreken die niet of nauwelijks in contact komen met de christelijke boodschap. De lezer wordt naar aanleiding van een ingrijpende levensgebeurtenis op een frisse en informatieve manier uitgenodigd om van het christelijk geloof te proeven. Omdat de magazines bedoeld zijn voor ruime verspreiding, is de prijs bewust laag gehouden. Daarnaast kunnen de magazines echter ook veel gelovigen helpen om de christelijke visie op hun eigen levensvragen beter te leren kennen. De magazines bevatten telkens een handig, uitneembaar katern over het sacrament of ritueel dat verband houdt met de aangekaarte levensvraag. Ideaal dus als ondersteuning bij de voorbereiding van doop, begrafenis, ziekenzalving, huwelijk, vormsel (dit magazine moet nog verschijnen)...

Er zijn al magazines uitgebracht over de volgende thema's:

- *Katholieken, Wat geloven ze;*
- *Licht aan de horizon: over leven na de dood;*
- *Samen door het leven: over relaties met toekomst;*
- *Waarom toch: omgaan met kwetsbaarheid en lijden;*
- *Tussen goed en kwaad;*

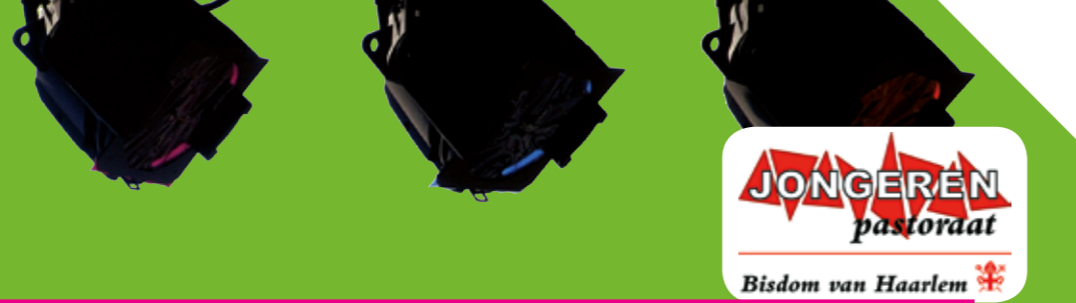
- *Met de jaren: gelukkig en gelovig ouder worden en het herbewerkte Nieuw Leven, een magazine over het begin van het leven.* Kosten van de magazines: vier euro en slechts drie euro vanaf 30 exemplaren. Te bestellen bij het SRKK >> bestel@rkk.nl of via >> www.halewijn.info of >> www.carolushuis.nl.

Vernieuwd magazine Nieuw Leven

Er is een herbewerking verschenen van het magazine over het begin van het leven onder de titel *Nieuw Leven*. De doelgroep van dit magazine is dan ook verbreed: niet alleen ouders die hun kind willen laten dopen, maar een ieder die een kindwens heeft of recent een kind heeft gekregen. De magazines hebben daarnaast ook tot doel de (pre-)catechese in de parochies ondersteunen. <

Mirjam Spruit-Borst

The Passion, een indrukwekkend event

Een bijzondere, indrukwekkende en zeer geslaagde Witte Donderdagavond, dat bood The Passion. De Markt in Gouda stond vol en bijna een miljoen mensen hebben op televisie naar het passiespel over de laatste uren van Jezus' leven, zijn dood en opstanding gekeken. De Witte Donderdagviering en AfterPassion, mede georganiseerd door Jong Katholiek, maakten deze bijzondere avond compleet.

Ruim 800 mensen startten de avond met een mooie Witte Donderdagviering in de H. Josephkerk in Gouda. Jongeren spraken later van een groot gevoel van saamhorigheid, door het samen zingen en het beleven van de bijzondere Witte Donderdagliturgie. Ook op de Markt werd dat gevoel van saamhorigheid beleefd. De grootsheid van het event, de bijzondere muziek, de prachtige effecten en enthousiaste reacties van het publiek droegen daar nog aan bij. De liederen, gezongen door onder andere Do (Maria), Jezus (Syb van der Ploeg) en Pilatus (Wilbert Gieske), werden met luid applaus ontvangen.

'Kruisig Hem'

Het publiek kon echter ook zelf meedoen aan The Passion. Zo liep een deel van de jongeren uit de Witte Donderdagviering mee in de processie achter het grote lichtgevende kruis. Op de Markt schreeuwden de mensen uit wat er met Jezus moest gebeuren: 'Kruisig hem!'. Een uitroep die lang niet alle jongeren makkelijk vonden: 'De woorden bleven steken in mijn keel...'

Hoop voor angst

Een indrukwekkende stilte overheerste toen Syb in de rol van Jezus aan het einde van The Passion 'Geef mij je Angst' vanaf de kerktoren van de Sint Janskerk zong. En dat is eigenlijk wel een mooie samenvatting van de boodschap van deze avond: Jezus die zegt: 'Geef Mij je angst, Ik geef je er hoop voor terug.'

Mini-Tienerkamp op Kaag eiland

Dit jaar zal alweer het tiende tienerkamp van het bisdom Haarlem-Amsterdam plaatsvinden! Het tienerkamp staat voor een pittige mix van geloof, relaxen, creativiteit, sport en spanning. Het kamp vindt dit jaar plaats van vrijdag 15 t/m zondag 17 juli 2011 op Kaag eiland.

Dit jaar is het tienerkamp een mini-tienerkamp, een weekend van vrijdagavond tot en met zondag. Gekozen is voor een wel heel bijzondere locatie: jongerenschuur op het eiland de Kaag (www.destalopdekaag.nl). Dit eiland ligt op de grens tussen Noord- en Zuid-Holland en 'De schuur' is echt knus! Er is van alles mogelijk binnen en buiten: een heerlijke plaats voor een lekker actief en gezellig mini-kamp!

Op het kamp is plek voor in elk geval 20 jongens en meiden van 12 t/m 15 jaar. Meld je dus snel aan! Houd rekening met eenvoudig slapen (op een matje of luchtbed), maar voor bijna iedereen WEL binnen. De kosten zijn 50 euro. Aanmelden gaat met de link hiernaast. Op het moment dat dit bericht geplaatst wordt zijn er nog drie plaatsen vrij. Wil je meedoen? Kijk dan op de website www.jongbisdomhaarlem.nl of er nog plaatsen beschikbaar zijn. En anders ben je van harte uitgenodigd voor volgend jaar.

Contactgegevens

Jongerenpastoraat bisdom Haarlem-Amsterdam
Kruisweg 63 > 2011 LB Haarlem
[t] 023 511 26 35 > [e] info@jongbisdomhaarlem.nl

Uit de kroniek en de agenda

- 14 mei De bisschop vierde de Eucharistie met begeleiders van de WJD in Casa Carmeli in Vogelenzang.
- 15 mei De bisschop was in Amsterdam bij het eeuwfeest van de Obrechtkerk (parochie OLV van de Allerheiligste Rozenkrans).
- 16 mei De bisschop ontving twee missiebisdommen, uit respectievelijk Sri Lanka en West-Irian (Nieuw Guinea).
- 18 mei Bisschop en hulpbisschop waren aanwezig bij de emeritidag in Heiloo.
- 20 mei De bisschop gaf een interview aan Katholiek Nieuwsblad.
- 21 mei De bisschop bezoekt de parochie Uithoorn waar langjarige vicevoorzitter Jules Bosma werd vereerd met de hoge pauselijke onderscheiding van Ridder in de Orde van Sint Sylvester.
- 22 mei De bisschop was aanwezig bij de gebedsdag van het Roepingenapostolaat in De Tiltenberg in Vogelenzang.
- 23 mei Legionairs van Maria uit Ierland bezochten 's ochtends de bisschop. 's Middags kreeg hij een kazui-fel en andere paramenten aangeboden door een Duitse werkgroep.
- 28/29 mei Naast drie regiovormselvieringen was de bisschop in Heiloo voor de afsluiting van de meimaand in een Plechtig Lof.
- 1 juni: Bisschop en hulpbisschop ontvingen de priesterraad in Haarlem. 's Avonds was de bisschop in De Rijp, waar hij het eerste exemplaar ontving van een boekwerk over 150 jaar parochie.
- 4/5 juni De bisschop had enkele regiovormselvieringen, in Assendelft en Edam.
- 6 juni Willibrorddag in Vogelenzang, waar bisschop en hulpbisschop de Syrisch-orthodoxe aartsbisschop van Aleppo ontvangen.
- 7 juni Bisschop en hulpbisschop voeren protocollair overleg met het bestuur van de VPW.
- 9 juni De bisschop ontvangt zusters Missionarissen van de Naastenliefde (van Moeder Teresa) in het bisschopshuis.
- 10 juni De bisschop geeft een interview aan het internationale radiostation Air Maria.
- 11 juni De bisschop leidt de diocesane vormselviering in Heiloo.
- 12 juni De bisschop pontificeert bij het Hoogfeest van Pinksteren in de Kathedraal. 's Middags is hij in Amsterdam voor de Internationale Gebedsdag van de Vrouwe van Alle Volkeren.
- 13 juni De bisschop ontvangt de zogenoemde "Rolduce wijdingskrans", de priesters van zijn wijdingsjaar en van het aansluitende jaar (1979 en 1980).
- 16 juni Bisschop en hulpbisschop vergaderen met de dekens.
- 17 juni De staf van het Militair Ordinariaat vergadert onder leiding van mgr. Punt in het bisschopshuis.
- 18 juni Priesterwijding in Heiloo.
- 19 juni Vormsel in Langendijk; 's avonds ontmoet de bisschop de jongeren die met het bisdom naar de WJD in Madrid gaan.
- 21 juni Bisschoppenconferentie in Utrecht.

Grootseminarie
St. Willibrord
Zilkerduinweg 375
2114 AM Vogelenzang
tel. 0252 345 345
www.tiltenberg.org

Denk je erover priester te worden?

Kijk eens op
www.tiltenberg.org
of kom langs op
De Tiltenberg!

Adverteren in SamenKerk of in de Naamlijst van Bisdom Haarlem?

0475 - 463 465
www.actauitgevers.nl

Wilt u de priesteropleiding steunen? Uw gift is
zeer welkom op rek.nr. 54 64 t.n.v. Het Grootseminarie

1

< 1. Mgr. Nico Adi Seputra, aartsbischop van Merauke op bezoek bij Mgr. Punt.

Merauke ligt in de uiterste zuid-oosthoek van Papua (Irjan), het door Indonesië bezette deel van het eiland Papua. Ruim honderd jaar is de katholieke kerk in dit nauwelijks ontwikkelde land aanwezig. Het aartsbisdom Merauke beslaat een gebied dat vier keer de omvang van Nederland heeft en uiterst moeilijk begaanbaar is. De enige betrouwbare vorm van transport verloopt via de rivieren. De bevolking buiten de kleine stedelijke/dorpscentra leeft voornamelijk van wat zij in de vrije natuur vinden. Samen met de stichting papoeajeugdnaarschool.nl werkt het bisdom aan het verbeteren van onderwijs en daarmee aan een basisontwikkeling van de bevolking. De Aartsbisschop bracht samen met een delegatie van deze stichting een bezoek aan Mgr. Punt om hem te informeren over de pastorale en ontwikkelingssituatie van het bisdom en vooral om Papoea onder zijn aandacht te brengen. Verschillende katholieke organisaties zijn vanuit Nederland in het gebied van Merauke actief, waaronder Cordaid en Mensen met een Missie. >

< 2. Koninklijke onderscheiding voor Mgr. Hermann Steinkamp

Mgr. Hermann Steinkamp, priester en tot 1991 regionaal vicaris van de Prelatuur van het Opus Dei, is vrijdag 29 april benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Mgr. Steinkamp kreeg de onderscheiding omdat hij ruim 50 jaar in Amsterdam betrokken is bij activiteiten met een brede sociale uitstraling. De versierselen zijn hem op 4 mei door de burgemeester van Amsterdam opgespeld >

< 3. GOSPELCONCERT in Adelbertuskerk

Het **Gospel Chor Lingenfeld** geeft een concert onder leiding van Meinhard Emling op **vrijdag 24 Juni 2011 om 20.00 uur in de H. Adelbertuskerk, Rijksweg 28, hoek Zaanenstraat, Haarlem-Noord**. Het koor komt uit een klein dorpje in het zuiden van Duitsland en is een van de meest vooraanstaande koren in Duitsland. Het

concert belooft een energiek en levendig evenement te worden. Het programma is een opzwepende mix van traditionele spirituals, indringende soul ballads en funky pop hits. Voor meer informatie kijk op >> www.gospelchor-lingenfeld.de of >> www.adelbertusparochie.nl De toegang is gratis. (deurcollecte na afloop, voor het onderhoud van de kerk) >

< 4. Bisschop op bezoek bij de Emmausparochie Hoge onderscheiding voor J. Bosma

Op zaterdag 21 mei was mgr.Punt op bezoek bij de Emmausparochie. Samen met pastor J. Woolderink en de beide diakens R. Mascini en J. Huijgens ging de bisschop voor in de Eucharistieviering. Alle koren van de parochie verleenden hun muzikale medewerking. Met zijn bezoek aan Uithoorn bracht de bisschop zijn waardering tot uiting voor de manier waarop in de Emmausparochie geprobeerd wordt vorm te geven aan kerk-zijn anno 2011 en de pijn en de moeilijkheden die er ook zijn, samen te doorleven en gelovig te vieren. Maar er was nog een speciale reden waarom de bisschop naar Uithoorn was gekomen. Dat werd duidelijk toen pastor Woolderink na de verkondiging door de bisschop het woord nam. De bisschop is hier om ons als geloofsgemeenschap een hart onder de riem te steken, maar hij is er ook om een vrijwilliger te onderscheiden aldus de pastor. Jules Bosma heeft jarenlang zijn bestuurlijke gaven ten dienst gesteld van de kerk en de lokale geloofsgemeenschap. Na lovende woorden van de pastor, ontving Jules Bosman uit handen van de bisschop de onderscheiding tot Ridder in de orde van Sint Sylvester. Zijn dochter mocht hem de onderscheiding opspelden, wat door de aanwezigen werd onderstreept met een staande ovatie. >

Wordt het nog wat met de bijbel?

Een vriend van me is een toegewijd pastoraal werker. Op bezoek bij zijn parochianen mag hij graag eens de bijbel openen. De degelijke theologische vorming aan de Faculteit Katholieke theologie mist zijn uitwerking niet! Maar een keer was hij zijn bijbel vergeten en vroeg de mensen of hij hun exemplaar kon gebruiken. Er werd gezocht, maar zonder resultaat. Tot de heer des huizes zich herinnerde dat hij het boek onder een wankle kast had geschoven... Waarop mijn vriend zei: "Dan is de bijbel toch het fundament!" Kijk, dat vind ik nou denken vanuit hoop: het glas is half vol, niet half leeg.

Maar ik ben wat minder geduldig. Hoelang denken katholieken nog zonder geregelde omgang met de bijbel hun geloof levend te houden? Hoe wil je kinderen vertrouwd maken met de verhalen als je er zelf "niets mee hebt?" Er zat in het katholicisme van vroeger veel moois, maar uiterekend de bijbel kwam er maar bekaaid af. De lezing in de kerk zijn beslist ontoereikend voor een vertrouwde omgang. Bovendien blijkt pas thuis dat de bijbel echt een boek van iedereen is, van u en van mij, van jong en van oud. Wordt het nog wat met de bijbel? Ik ga het gewoon proberen!

De Nieuwe Bijbelvertaling is al enkele jaren uit. De discussies in ons theologenland lopen juist de laatste tijd weer hoog op. De protestantse synode heeft besloten dat deze bijbel de kanselbijbel wordt. In de rechtervleugel van de protestantse kerk werd onmiddellijk een ietwat gemoderniseerde Statenvertaling herdrukt. Ja, ja, je kunt ervan zeggen wat je wilt, maar de bijbel leeft bij protestanten. Voor de orthodoxe protestant is naast de Statenvertaling niets van belang. Inderdaad is de Statenvertaling nog steeds een monument, zowel wat getrouwheid aan het Hebreeuws en Grieks als wat Nederlands betreft. Ook al

is de NBV kanselbijbel, dan nog mag de Statenvertaling gebruikt blijven worden.

Dynamisch-equivalent of concordant?

Er verandert kortom weinig. Maar eerlijk is eerlijk: als je als uitgangspunt hebt om de grondtekst *doeltaalgericht* te vertalen, dus gericht op de hedendaagse taal, kan de Statenvertaling niet meedingen, zelfs niet in 'herziene versie'. De kracht van de Statenvertaling is nu juist die getrouwheid aan het Hebreeuws en de charme van het Nederlands van enkele eeuwen geleden. De spanning waarin de nieuwe bijbelvertaling wil staan is: trouw aan de brontaal én gericht op de doeltaal, het hedendaagse Nederlands. Daarmee samenhangend, maar toch nog anders is het onderscheid tussen concordant en dynamisch-equivalent: de eerste methode vertaalt telkens hetzelfde Hebreeuwse of Griekse woord met hetzelfde woord in het Nederlands, de tweede kijkt naar de context. Klinkt moeilijk, maar laten we eens een beroemde zin als voorbeeld nemen:

In Genesis staat: *Ha-ruach elohim merachefet al penej hamajim.*

We kunnen vertalen: De geest van God zweeft over de wateren. Dit is een vertaling waarover ST als NBV het min of meer eens zijn. Het woord *elohim* kan echter heel af en toe ook: 'geweldig groot' betekenen; *ruach* betekent ook 'wind'.

Het werkwoord *merachefet* wordt ook gebruikt voor een roofvogel die boven haar jongen zweeft, siddert, of stil hangt. Dan zouden we ook kunnen vertalen: "een ontzagwekkende storm sidderte over het water". Iets dergelijks geeft de NBV studie-uitgave als mogelijkheid aan in een voetnoot.

Het verschil is duidelijk: zoals duisternis over de afgrond heerste, zo siddert deze

orkaan over het water. Vertalen we echter 'de geest van God', dan suggereren we wat meer dat het scheppingswerk al een aanvang heeft genomen. Beide mogelijkheden zijn boeiend.

Helemaal letterlijk en concordant vertalen doet dus in dit geval noch de Statenvertaling noch de NBV, want op andere plaatsten vertalen ze *ruach* wel met wind.

Reusachtig

Een tweede voorbeeld: in het boek Jona staat dat Ninive een grote stad Gods was (St), een reusachtige stad (NBV). De NBV vat *elohim*, dat doorgaans 'God' betekent, hier op als: reusachtig. Dat is ongetwijfeld omdat het moeilijk te begrijpen is waarom het slechte Ninive een stad Gods zou zijn. Ook de Griekse vertaling, de Septuagint, en de Latijnse Vulgaat vatten het op als 'reusachtige stad'. Hier zie je dus een mooi voorbeeld van een niet-concordante benadering: in Genesis wordt *elohim* met 'God' vertaald, in Jona met 'reusachtig'. De Statenvertaling laat meer de grondtekst doorklinken.

Nu heeft de NBV zoals gezegd als doelstelling de taal van de moderne tijd te bereiken en zullen de vertalers volmondig toegeven dat de Statenvertaling wat brontaal betreft getrouwer is. Maar dat gaat dan wel ten koste van de doeltaal, menen ze. Maar moet de bijbel wel in alledaags Nederlands worden vertaald? Doen we dat met Homerus en Shakespeare ook? Het is toch niet erg als je de woorden wat moet herkauwen, zoals de mystici zeggen, overpeinzen, overwegen in je hart? Van de andere kant: als hele volkstammen tegenwoordig toegeven dat het hun niets zegt, is elke vertaling welkom die de kloof weet te overbruggen. Zit u al met de bijbel op schoot? Prima, wordt vervolgd! <

Marcel Poorthuis,
Faculteit Katholieke Theologie

Een mens, wie ook

Ons wordt hier 'Een tocht door het pastoraat' aangeboden. Een bundel teksten van de hand van Piet Wijnker zelf, bijeengebracht door zijn vrouw Corrie ter ere van zijn vijftigjarig pastoraat. In het 'Woord vooraf' van Jaap de Boer lezen we "Wat Piet tijdens zijn pastoraat heeft gesproken en geschreven mag immers niet zomaar in vergetelheid geraken." Daar kan ik me helemaal bij aansluiten. Want uit deze teksten blijkt duidelijk dat Piet een all-round ZIELZORGER mag worden genoemd.

Aanvankelijk lezen we hoe en waar Piet leerde en studeerde voordat hij tot priester werd gewijd. (27 mei 1961). Daarna neemt hij ons mee langs de instellingen waar hij is gaan werken. Hij maakt ons ook duidelijk hoezeer hij zich ging verdiepen in het pastoraat van de psychologie. Heel wat studie heeft hij daaraan gewijd. Dat heeft veel voor hem betekend. "Tussen de psychiaters en de psychologen begon ik mij langzamerhand ook als iemand te zien, die vanuit zijn eigen invalshoek een bijdrage kon leveren aan de gezondwording van mensen." (16).

Naast zijn pastoraat in de psychiatrie kreeg Piet mede de zorg voor zwaar verstandelijk gehandicapten. Hij werd benoemd tot rector van De Hartenkamp in Heemstede. In 1975 ging hij - na zijn huwelijk met Corrie Kroft - fulltime werken in het psychiatrisch ziekenhuis

Vogelzang tot 1989

In zijn overwegingen voor de radio geeft Piet bijzondere aandacht aan de noodzaak te luisteren naar het leed dat een ander ons toevertrouwt. Daar worden we betere medemens van. (26). Later wijst hij erop, dat mensen aan de buitenkant er anders uitzien dan aan de binnenkant (37). Dat wij, omstanders, daar rekening mee moeten houden.

In de preek bij zijn 25-jarig pastoraat grijpt hij naar het beeld van Jesaja: het geknakte riet, de kwijnende vlaspit. "Het is mij in die 25 jaar gebleken dat ook onze kerk is opgebouwd uit geknakt riet en dat het heel terecht is, dat óók pausen en bisschoppen hun schuld belijden. (50). En telkens weer worden we opge-

roepen mensen met grote psychische beperkingen terzijde te staan. In heel praktische beelden soms. "Neemt een voorbeeld aan de vrouw die een uur lang naast de spoorlijn is gaan zitten bij een in wanhoop verkerende medemens." (54).

Geboeid kunnen we hier lezen hoe Piet over Katholiek-zijn denkt. Hij wijst op het eeuwenoud leerstuk van de R.-K.Kerk, dat ieder mens zijn eigen geweten moet volgen. "Rooms-Katholiek zijn is geen bezit van vast goedbedoelende bisschoppen: het is het eigen geloofsgebeuren van een mensenhart voortgedragen in een gemeenschap, die toevallig wat groter is dan de gemeenschap van bisschoppen." (57).

Als hij publiceert over Pasen meldt hij dat Pasen ook nu bevrijding kan betekenen. Het gaat erom "of we voldoende oog en oor, feeling hebben voor situaties waarin mensen niet tot hun recht kunnen komen of voor situaties waarin mensen in machteloosheid zijn opgevangen. Of de lijnen en plannen er zijn voor de mens of de mens voor de lijnen en plannen." (64). U kunt het hier allemaal lezen. In de preek "Solidariteit met zwakkeren" (72-73) worden ons tekenen van ware solidariteit aangeboden, waarmee wij ons voordeel kunnen doen. zien! In het stuk "Ik schaam me.." wat de diepere betekenis van schaamtegevoelens kan zijn. Mensen moeten niet 'bekeken' worden, maar in liefde gezien. We krijgen in "Bidden bij vlagen" de waardevolle suggestie ons vrij te voelen daarin. "Bidden is juist een ruimte waarin een mens kan ontsnappen aan al dat vele 'moeten' en mag ingaan in het 'mogen'. (77).

Aan de dood wordt ook uitgebreid aandacht besteed. Het geeft te denken als we lezen: "De dood - hoewel zelf een grote onbekende - kan ons ongetwijfeld aandachtiger en bekender maken met het leven." (86) Dat wij, mensen, veel van wat wij beleven of ervaren willen verbeelden is geen bericht van nu. Wel blijkt hoezeer de mens in de loop der tijden nieuwe beelden zoekt, en vindt. Hier krijgen we daarop zicht via "In een beeld gevangen". Boeiend is het artikel waarin Wijnker suggereert dat we in onze dagen eigenlijk niet meer van 'herders'

kunnen spreken. Opmerkelijk is zijn suggestie eerder te spreken van 'hoeders'! Hoeden is vol eerbied. Dat overschreeuwt niet; breekt niet stuk. (89).

Verwondering helpt ons. "Het tilt je op uit platte alledaagsheid en het ontvouwt op een nieuwe, verrassende manier de werkelijkheid waarin je staat." (92). Het verwondert mij niet, dat

de auteur zijn boek besluit met een korte tekst over 'luisteren'. Ik denk dat Piet Wijnker de gloed van meeleven en helpen verwerken inderdaad telkens laat glanzen door al zijn teksten!
Joke Forceville-van Rossum

Piet Wijnker, *Een mens, wie ook*. Te koop bij de Bruna in Bennebroek en bij boekhandel vStevens in Hillegom.

WERELDJONGERENDAGEN

van alle kanten

Passie voor Muziek

De centrale WJD Madrid organisatie heeft een liederenwedstrijd opgezet (Tuned into Madrid). Jongeren componeren en/of zingen hun eigen lied, waarbij het lied met de meeste

stemmen wint. De vijf winnaars ontvangen onder andere een gratis inschrijving voor de WJD. Twee jongeren uit ons bisdom Linda (16) en Victor (30) waren direct enthousiast.

“Inschrijvingen WJD officieel gesloten. 140 inschrijvingen binnen. Nog enkele plaatsen vrij... Kijk op de website!”

Su Amor Es Infinito

Linda schreef het lied “Su Amor Es Infinito” en gaat over God’s oneindige liefde. Veel mensen denken dat God niet bestaat, terwijl ze toch op zoek zijn naar iets dat groter is dan zichzelf. Linda vertelt “Met dit lied wil ik mensen zeggen dat er wel degelijk iemand is die naar je uitkijkt. Juist wanneer je je van Hem afkeert, kan je toch altijd bij Hem terug komen.” Victor schreef het nummer: Door U wil ik leven”. Het gaat over hoe centraal God (het geloof) in zijn leven staat.

Victor, waarom doe jij mee aan deze wedstrijd?

“Na het winnen van de “Beziel Talent” liederencompetitie in 2009 is het schrijven van christelijke muziek mij niet in de koude kleren gaan zitten. Met het winnen van die competitie mag ik zelfs een album (EP) uitbrengen. Nadat ik hoorde van deze wedstrijd, bedacht ik mij geen

seconde en ben ik een lied gaan schrijven over het thema van de WJD (Geworteld en opgebouwd in Jezus Christus, standvastig in het geloof). Want wat is nou cooler dan het horen van je eigen, Nederlands

gezongen nummer uit Spaanse speakers voor miljoenen mensen? En wat is nou stoerder dan dat ruim 4.000 Nederlandse deelnemers meeblèren met mijn nummer?”

Helaas kun je niet meer op deze jongeren stemmen. Wil jij echter deze liederen eens beluisteren? Kijk dan op www.jongbisdomhaarlem.nl/wjd onder nieuwsberichten.

WJD voor Newbies (nieuwelingen)

Nog even een los WJD nieuwtje: de WJD voor Newbies! Jongeren die een paar jaar geleden zelf als ‘newbie’ naar de Wereldjongerendagen gingen, hebben samen een digitale mini-encyclopedie gemaakt over dit mega-event. Zo kunnen jongeren die nog nooit op de Wereldjongerendagen waren, uitleg vinden over de meest voorkomende ‘WJD-termen’: t ‘het veld’, ‘de wjd-rugtas’ of ‘de catechese’. Deze mini-encyclopedie is te vinden op www.jongkatholiek.nl/wjd.

WWW.JONGBISDOMHAARLEM.NL/WJD

MEER
INFORMATIE
INFO@JONGBISDOMHAARLEM.NL
OF 023 5112637

SLUIT

